

СТУДЕНТСКО



Саша Митрев:

**Наставниците секогаш да бидат
достапни за студентите**

*Од нашето искуство во
националните телевизии:
Учевме од вистински
професионалци*

Марјан Георгиевски:

Што и да правиш,
да имаш верба

El ena Ri steska:

Prof esori te ni koga {
ne mi progl eduvaat ni z prsti



www.ugd.edu.mk
coj.ugd.edu.mk



SP UGD



ГОДИНИ

27 МАРТ
2007 - 2012

Главен и одговорен уредник:
Доц. д-р Сузана
Џамтоска-Здравковска

Заменици на главниот и одговорен уредник:
Горан Наковски, Ненад Мицов

Помошник на главниот и одговорен уредник:
Симона Јованова

Новинари:
Аница Сотирова, Ана Ѓорѓиева,
Лорета Петровска, Ивана
Јовановска, Никола Арсов, Елена
Илиевска, Кристина Минческа,
Елица Радевска, Ронета Пеева,
Марија Димитрова, Емилија
Јовановска, Ана Максимова,
Јованка Арсова, Ангелчо Захариев,
Адријана Митевска, Марија
Спасова, Зорица Нанова, Драган
Рогожарски, Јане Мамучевски,
Мики Ивановски, Христина
Начова, Наталија Спасова, Јанка
Стефанова, Наталија Кипријановска

Графички уредник:
Александар Максимов
Центар за односи со јавноста, УГД

Печати: Лидеа Принт
Поддржано од Студентскиот
парламент при УГД

Уводник

Излегувањето на првиот број на весникот "Студентско ЕХО", кој е резултат на упорната работа и стекнатото знаење во текот на нашето студирање, беше премиерно објавено речиси на сите македонски интернет портали, како и на локалните и националните медиуми.

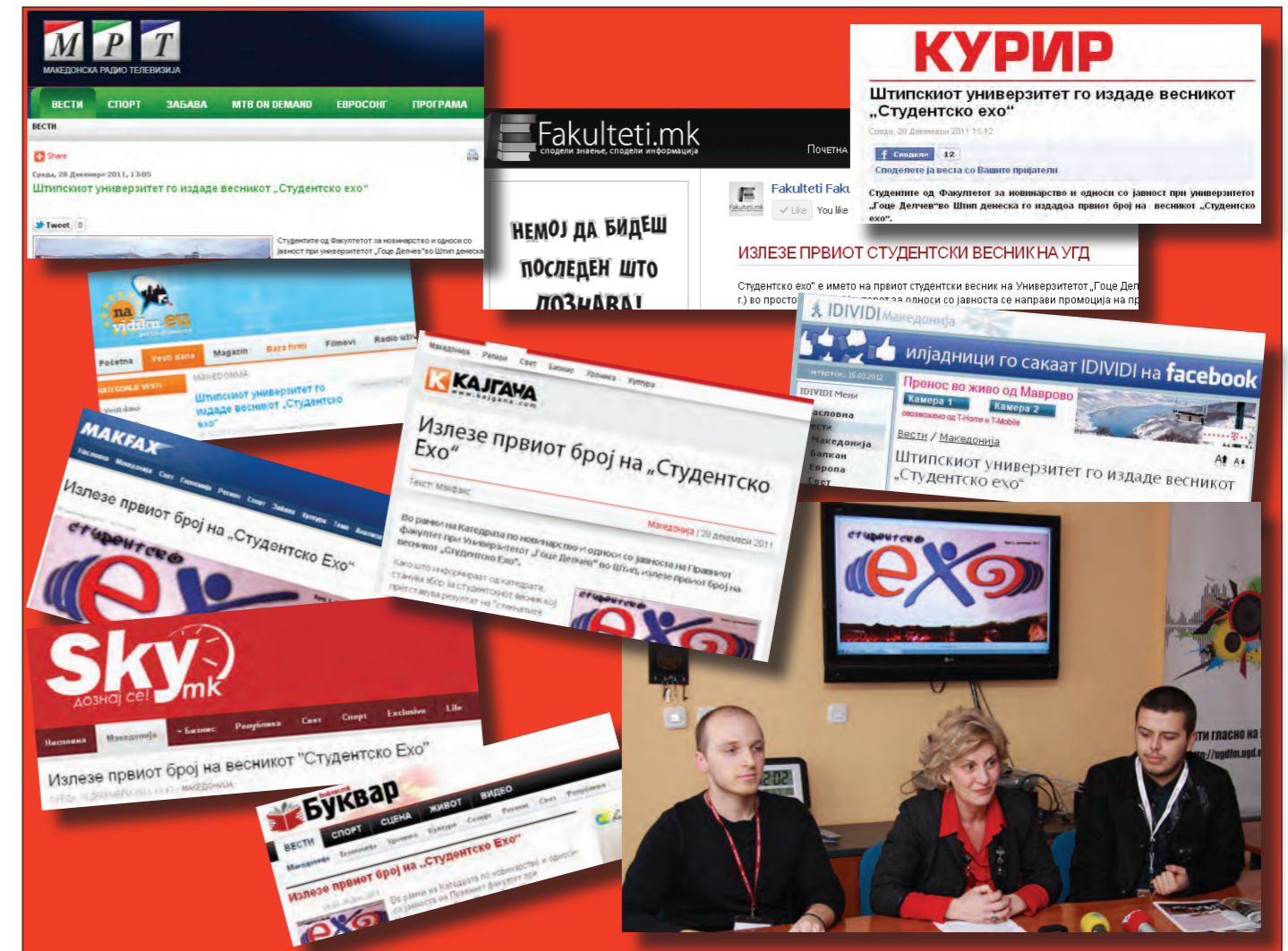
Гостувавме во образовна емисија на Македонската радио телевизија, каде што освен што говоревме за деталите околу весникот, говоревме и за новинарството и односите со јавноста и нивните предизвици, а истовремено ѝ ги презентиравме на јавноста и другите проекти и емисии коишто ги подготвуваме и водиме на Универзитетското радио УГД ФМ.

Освен успешната промоција на интернет медиумите, излегувањето на првиот број на "Студентско ЕХО" го спомена Игор Џамбазов во неговото шоу на ТВ Канал 5. По повод излегувањето на нашиот весник бевме поканети да гостуваме во ТВ Алфа и ТВ Ирис, а поддршката ја добивме и од останатите локални медиуми кои јавно го пофалија овој наш проект и ги отворија своите врати за соработка и во иднина.

Првиот број на "Студентско Ехо" допре до голем број читатели, кои ни се јавуваа со зборови на пофалби и поддршка, како и предлози за идни теми.

Им благодариме на сите колеги новинари од медиумските куќи, на сите читатели на "Студентско ЕХО" за мотивацијата што ни ја дадоа, а која нам - на студентите по новинарство и односи со јавноста ни е од исклучително значење и претставува огромен поттик за да работиме уште повеќе за секое наредно издание да биде поуспешно од претходното, а наедно со тоа да се усовршуваме како вистински професионалци во својата работа.

...од Редакцијата



ЛИЧНОСТИ СО КОИ ГРАДОТ СЕ ГОРДЕЕ

Најстариот град во Македонија, срцето на источниот дел на земјата, освен со големото културно и историско богатство може да се пофали и гордее со низа наши сограѓани кои денес важат за успешни, познати и ценети личности во својата професија. Споредено со малиот број жители, во Штип се родени голем број политичари, револуционери, спортисти и уметници кои оставиле белег низ историјата на градот под Исарот. Доволно е да кажеме дека токму првиот претседател, премиер и првиот поглавар на Македонската православна црква во независна Македонија се родум од Штип. Списокот на штипјани, кои претходно живееле и израснале во познатите и стари штипски населби, почнувајќи од Ново Село, сокаците на Стар Конак, Тузлија итн., а подоцна со својот труд или среќна звезда станале успешни во својата професија, е навистина голем. За познатите штипјани би ни требало еден цел весник во кој ќе ги исполниме сите страници пишувајќи за нивното дело и за нивниот успех. Ќе посочиме дел од нив кои засекогаш ќе ја красат историјата на нашиот град, но и историјата на Македонија. Идните генерации имаат од кого да учат, на кого да се восхитуват и секако да ги следат нивните чекори.



Киро Глигоров

По осамостојувањето на Република Македонија, највисоката функција, претседател на државата, му беше доделена на еден од најпознатите штипјани - Киро Глигоров. Роден е на 3 мај во далечната 1917 година во Штип, а почина во јануари годинава. Како прв претседател на Република Македонија на оваа функција беше од 1991 година до 1999 година.

Никола Кљусев

Првиот премиер на Владата на Република Македонија по нејзиното осамостојување беше Никола Кљусев. Роден е во Штип во 1927 година, а почина во 2008 година. Беше доктор по економски науки и член на МАНУ. Работеше како професор на Економскиот факултет во Скопје. Познат е по повеќе економски трудови и автор е на неколку поетски книги.



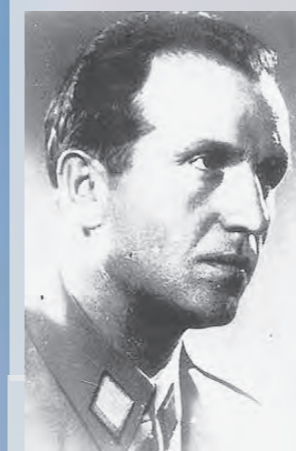
Јордан Мијалков

Јордан Мијалков - македонски политичар и прв министер за внатрешни работи на Република Македонија во периодот од 20 март 1991 година до 19 декември истата година. Тој е роден во Штип во 1932 година, а почина во сообраќајна несреќа во 1991 година. Како еден од највисоките функционери во државата, неговиот лик и неговото дело ќе останат засекогаш запаметени од штипјани.

Архиепископ Охридски и Македонски г.г. Михаил беше четвртиот архиепископ на Македонската православна црква по нејзиното обновување. Роден е во штипско Ново Село на 6 јули 1912 година. Михаил бил свештеник и вероучител, даровит црковен оратор и мудрец и запаметен е по прекрасните беседи. Тој е единствениот духовник на кој му било понудено местото претседател на Република Македонија. Архиепископот Михаил за поглавар на Македонската православна црква беше избран на 4 декември 1993 година. Починал во 1999 година.

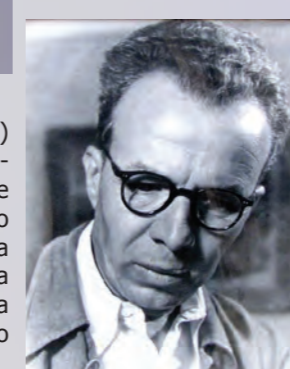


**Архиепископ Охридски и Македонски
г.г. Михаил**



Михајло Апостолски

Еден од најстарите штипјани е генерал Михајло Апостолски (1906 - 1987). Тој бил командант за време на НОВ, а наедно и командант на Главниот штаб на Македонската народноослободителна војска. Ги командувал партизанските единици за време на Февруарскиот поход и Мајската офанзива, создавајќи армија од 100.000 борци.



Емануел (Мане) Чучков

Емануел (Емануил, Мане) Чучков (1901 - 1967) - македонски политичар. Тој е и првиот штипски доктор по географски науки. Учествува на Првото заседание на АСНОМ и е избран за член на Президиумот на АСНОМ како негов втор потпретседател.

Ацо Шопов



Ацо Шопов (1923 - 1982), еден од основоположниците на модерната македонска литература, академик на МАНУ, македонски поет и преведувач. Бил уредник на литературните списанија „Иднина“, „Нов ден“, „Современост“ и др., главен уредник на издавачката куќа „Кочо Рацин“ и нејзин директор, претседател на Друштвото на писатели на Македонија, како и претседател на Советот на Струшките вечери на поезија.

Тодор Александров



Тодор Александров (1881 - 1924), еден од водачите на ВМРО. Бил учител и раководител на месните комитети во Кочани, Винаца, Кратово, Ново Село и Штип, секретар на четата на штипскиот војвода Мише Развигоров и на кочанскиот околински војвода Симеон Георгиев - Кочански.

Од помладите генерации познати штипјани, ги издвојуваме следниве:



Д-р Жан Митрев

Д-р Жан Митрев - роден во 1961 година, е еден од најпознатите македонски кардиохирурзи. Добитник е на наградите Меѓународен научник на годината (2003) од страна на International Biographic Centre, Кембриџ, Велика Британија, како и наградата Man Of The Year, 2003, ABI - American Biographical Institute. Денес тој е директор на специјалната болница по кардиохирургија „Филип Втори - Скопје“.

Проф. д-р Саша Митрев

Проф. д-р Саша Митрев, роден 1965, професор и ректор на Универзитетот „Гоце Делчев“, каде што петта година по ред ја врши оваа функција. Во периодот од 2000 до 2007 година ја извршува функцијата директор на Институтот за јужни земјоделски култури во Струмица. Во периодот 2004 - 2007 година работи како насловен вонреден професор на Факултетот за земјоделски науки и храна при Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ во Скопје, а во 2007 година е назначен за државен секретар при Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство на Р. Македонија. На 28 јуни 2007 година е избран за прв ректор на Универзитетот „Гоце Делчев“ во Штип.



Д-р Сашко Кедев

Д-р Сашко Кедев - роден 1962 година, е македонски политичар, кардиолог и доктор на медицински науки. Работи како лекар специјалист-кардиолог, а наедно е и Доцент на Медицинскиот факултет. Познатиот штипјанец е сертифициран европски интервентен кардиолог и сертифициран интервентен кардиолог во САД. На 19 мај, 2009 година, Сашко Кедев се искачил на највисокиот врв на светот, Монт Еверест. Со тоа, тој стана третиот Македонец кој го има освоено највисокиот врв на светот.



ПОДДРШКА НА МЛАДИТЕ ВО КРЕИРАЊЕТО НА НИВНАТА ИДНИНА И ИЗБОРОТ НА ПРОФЕСИЈАТА

Штипјани со побрзи чекори кон успешно вработување, благодарение на тимот од УСАИД кој со сите сили ги вклучува во проект-патоказ кон иднината, клуч за многу врати.

Секој млад човек тежнее кон остварување на своите соништа. Мотивираноста, талентот, желбата и страста се атрибутите кои треба да ги поседува едно живо битие. Со талентот се раѓаме, а мотивацијата и страста ги стекнуваме низ животот. Едно е важно, да се знае што се сака и може, а другото ќе им го препуштиме на тимот на Младинска мрежа за стекнување вештини за вработување (Мрежа ЈЕС) е петгодишен проект кој го имплементира Центарот за развој на образованието (ЕДЦ), непрофитна организација од САД, а го финансира Агенцијата за меѓународен развој на САД (УСАИД).

Во Мрежата ЈЕС има место за сите кои сакаат позитивни трансформации, едукација, промени во животот и успешна кариера. Мрежа ЈЕС, која ја одбележува првата година успешна соработка со партнерите од повеќе општини низ државата, од овој месец е и во нашиот град Штип, како центар на источниот регион. Општа цел на програмата „Подготовка за вработување и за работа“ е да обезбеди развој и продлабочување на знаењата и на вештините што се бараат на пазарот на трудот. Оваа обука треба да придонесе невработените лица и лицата што активно бараат работа да се здобијат со вештини релевантни за потребите на работодавачите, со што ќе се овозможи нивно полесно, побрзо и поуспешно интегрирање на пазарот на трудот. Поентата на проектот е да ги зајакне виталните врски помеѓу потребите на пазарот на трудот и вештините развиени во текот на образованието, како и да се подобри квалитетот на понуда на идните работници во Македонија.

Тимот работи со единствена цел: обезбедување личен развој, соодветно однесување на работно место, комуникациски вештини, тимска работа и лидерство, вештини на барање работа и финансиски вештини. Директорот на проектот Мрежа ЈЕС, Јан Карпович, објаснува дека невработеноста на многу млади и талентирани луѓе во земјава е една од причините за покренување иницијатива за овој проект кој ветува многу и кој ќе биде од голема помош за младите во креирањето на нивната иднина и во изборот на професијата како нивна животна определба.

“Нашата крајна цел е преку работа да ги изразиме повеќето човечки ресурси и со тоа целосно да навлеземе во социоекономскиот живот на државата. Не е само личната придобивка за вработениот, туку во придобивка е и целата заедница со тоа што луѓето ќе можат да купуваат и да си ги плаќаат даноците, а притоа ќе можат слободно да ги извршуваат сите свои потреби, да имаат семејство, да се грижат за своите родители и да добијат адекватно образование”, истакнува Карпович.



Јан Карпович

Во врска со очекувањата за тоа како младите ќе го прифатат овој проект, Карпович вели: “Со нашата мисија младите добиваат на некој начин глас, кој е поврзан со уво кое ја слуша пораката и ум што ќе одговори на истата. Младите создаваат свои желби, определби и со наша помош добиваат можност да ги изразат, побараат и да очекуваат да добијат нешто за возврат. Ова е проект на една мрежа, која опремува и средува работни клубови и кариерни центри, но сепак тоа е многу мал дел од сето она што планираме да го работиме низ целата држава вклучувајќи го и градот Штип. Другиот мотивациски дел е дека ќе се слушаат луѓето, нивните желби, predispozicii и притоа сите ќе научат како да се разбираат едни со други и како да дојдат до заклучоци дали и како треба нешто да се промени, затоа што секој сака да биде успешен, да се образува, да твори и да најде работа која ќе биде соодветна на неговите желби и predispozicii”.

USAID
FROM THE AMERICAN PEOPLE

Нагласувајќи дека се очекуваат одлични резултати и голема заинтересираност од страна на сите луѓе кои сакаат да напредуваат во животот, директорот на проектот Мрежа ЈЕС додава: “Имаме големи очекувања дека овој проект одлично ќе биде прифатен од страни на штипјани кои ни се целна група во моментот”.

СТУДЕНТИТЕ ВО ШТИП ПАРТНЕРИ СО МИКРОСОФТ

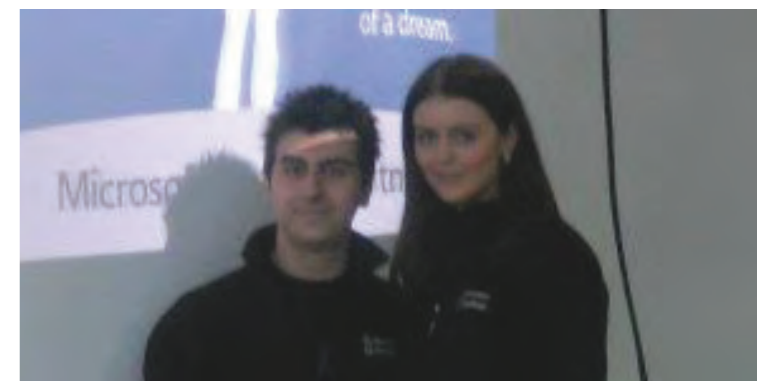
ПОД МОТОТО „СОЗДАЈ АМБИЦИИ. ИЗГРАДИ ПОСВЕТЕНОСТ. УПРАВУВАЈ СО СВЕТОТ!“ ЗАПОЧНУВА ДА РАБОТИ ПРВИОТ MICROSOFT IMPACT STUDENT CLUB ВО МАКЕДОНИЈА.



Минатиот месец на Универзитетот “Гоце Делчев” беше основан нов клуб на студенти - Microsoft Impact Student Club - Штип, како дел од Microsoft Student Partner програмата. Оваа програма веќе е активна на повеќе универзитети во светот, а нејзини примарни цели се презентирање на најновите Микрософт технологии на студентите, организирање настани од областа на компјутерската технологија, како и создавање колаборативно јадро кое ќе овозможи подобра комуникација и соработка меѓу студентите. Оваа програма на универзитетите ќе ја реализираат студенти-партнери на Микрософт, кои ја имаат целосната поддршка од оваа компанија за остварување на предвидените цели.

Минатиот месец на Универзитетот “Гоце Делчев” беше основан нов клуб на студенти - Microsoft Impact Student Club - Штип, како дел од Microsoft Student Partner програмата. Оваа програма веќе е активна на повеќе универзитети во светот, а нејзини примарни цели се презентирање на најновите Микрософт технологии на студентите, организирање настани од областа на компјутерската технологија, како и создавање колаборативно јадро кое ќе овозможи подобра комуникација и соработка меѓу студентите. Оваа програма на универзитетите ќе ја реализираат студенти-партнери на Микрософт, кои ја имаат целосната поддршка од оваа компанија за остварување на предвидените цели.

Лидери на Microsoft Impact Student Club - Штип се Стојанче Панов, студент на постдипломски студии при Факултетот за информатика и Микрософт партнер-студент, и Ана Љуботенска (на сликата десно), студент во трета година на Факултетот за информатика, исто така Микрософт партнер-студент. На 27 февруари, во просториите на Факултетот за информатика при Универзитетот “Гоце Делчев”, успешно беше одржана првата средба на клубот. На оваа средба, на која имаше големи број заинтересирани студенти, беше презентирана Microsoft Student Partner програмата која во Македонија за прв пат се воведува оваа учебна година.



Клубот се надева на уште многу успешни настани во рамки на Microsoft Impact Student Club - Штип со кои студентите ќе бидат во чекор со најдобрите и најмодерните технологии. Со тоа и македонските студенти од нашиот Универзитет ќе се придружат на глобалното семејство Microsoft Student Partner.

Стојанче Панов официјално ја започна средбата посочувајќи на можностите и бенефициите што ги нуди MSP програмата и наедно ги повика студентите да аплицираат и да станат дел од MSP заедницата. Ана Љуботенска одржа предавање на тема “HTML5 & WebGL”, револуционерна технологија која ја пренесува моќта на десктоп околината и живоста на мултимедијалното доживување на веб, што ги зајакнува суштинските особини за интерактивност и поврзаност.



УЧЕВМЕ ОД ВИСТИНСКИ ПРОФЕСИОНАЛЦИ

“Теоријата без нејзина примена честопати знае да плови по воздухот!” Токму поради ова за време на зимскиот распуст ние, студентите од втора и трета година на катедрата по новинарство и односи со јавноста на Правниот факултет при Универзитетот “Гоце Делчев”, посетувавме пракса во неколку од националните медиуми. Теоријата која ја изучувавме во текот на нашето студирање ја сплотувавме во пракса и уште еднаш ги докажавме своите квалитети во професијата со која одлучивме да се занимаваме. Поголемиот дел од студентите праксата ја реализираа во Македонската радио телевизија, а останатиот дел, пак, го надоградија своето знаење во Сител и Канал 5 телевизија. “Човекот учи додека е жив”, па така ова ново стекнато искуство во националните медиуми за нас, идните новинари, е поттик за понатамошно учење и надоградување на своите знаења. Нашите амбиции се стремат кон многу повисоко и чекор по чекор сме на патот кон нови возбуди предизвици. Во меѓувреме, ви го пренесуваме нашето искуство за време на праксата во националните телевизији...



МТВ

Во текот на праксата во МТВ, која траеше речиси две недели, имавме извонредна можност да видиме како функционира најголемата медиумска куќа во Македонија, да се стекнеме со нови знаења и секако да се збогатиме со искуство од непроценлива вредност. За време на престојот во МТВ, со чие функционирање пред сè не запозна главниот уредник Петар Салев, ги придружувавме новинарите при вршењето на секојдневните обврски, учествувавме во подготвувањето на вестите и нивната монтажа. Најзабавниот дел при подготвувањето на вестите преставуваше одењето на терен, што за нас беше сосема ново и незаборавно искуство. Додека ја реализиравме праксата во МТВ присуствувавме на многу настани коишто се случуваа во тој временски период, како на пример: многубројните прес-конференции во Владата, министерствата и Собранието на Република Македонија, средба со министри, интервју со белгискиот амбасадор, фрлањето на крстот на празникот Водици, како и настани во здравството, образовните институции, банките итн. Освен подготвувањето на вестите, присуствувавме и на снимањето на емисии од забавен и информативен карактер, ги научивме и тајните на еден спикер за успешно и правилно презентирање на вести во живо. При вршењето на овие активности се обидовме да исцрпиме што е можно повеќе знаење од искусните уредници и новинари, кои срдечно не прифатија во своите редакции, и секако да оствариме контакти кои ќе ни помогнат во иднина.



КАНАЛ 5

“Со практичната работа во Канал 5 се уверив дека сум го избрала вистинското, се докажав и пронајдов како дел од седмата движечка сила во светот - новинарството. Во животот многу е битно да си го избере вистинскиот доживотен сопатник, како приватно така и професионално. Кога станува збор за изборот на професија можам да кажам дека јас го направив ВИСТИНСКОТО! Како? Ја избрав најинтересната и највозбудливата професија, Благодарение на факултетот имав можност да се соочам лице в лице и да погледнам одблизу во телевизиското новинарство. Веќе во втора година ми беше овозможено да бидам дел од новинарскиот тим на националниот медиум Канал 5. Искуството, знаењето и друштвото со кои се стекнав, со поддршка на главниот уредник Лидија Богатинова, секогаш ќе бидат дел од мене и од понатамошното креирање на мојата кариера. Новинарството е магија од која не можеш да се откажеш, работа која влегува под кожа. Многу ја сакам професијата и навистина сум среќна што ја имав привилегијата да го почувствувам тоа. Секој ден е ново искуство и тука лежи предизвикот. Се уверив во тоа кога почнав сама да снимам, пишувам и презентирам содржини кои беа пуштани во етер. Нема ништо поубаво од тоа да го видиш и слушнеш својот труд на малите екрани”, вели нашата колешка Адријана Митевска.



СИТЕЛ



Праксата во телевизијата ТВ Сител беше едно неверојатно искуство за нас. Уште од самиот почеток кога за прв пат влеговме во зградата почувствувавме силна возбуда која не можевме да ја сокриеме. Благодарение на праксата, успеавме да се почувствуваме како вистински новинари.

Научивме толку многу работи што не можеме да ги научиме од ниту една книга. Низ пракса научивме како се изработува еден телевизиски прилог. Видовме како изгледа новинарската работа на терен кога се прави анкета или се земаат изјави. Што се однесува до колегите новинари за нив имаме само најпофални зборови бидејќи секогаш беа подготвени да ни помогнат, да не научат, да не насочат и корегираат. Вистински професионалци и исклучителни луѓе, отворени за соработка.

Со помош на извршниот продуцент, Виктор Стефановски, сфативме како функционира овој телевизиски медиум и се запознавме со вработените. Но, најважно од сè е тоа што работевме и се дружевме со новинари за кои сме мислеле дека можеме да ги видиме само на телевизија. Секако, да не го забораваме дружење со останатите колеги од нашиот факултет со кои, иако беа во други телевизији, се сретнувавме речиси секој ден на различни настани. И што беше најинтересно, постојано имавме нешто ново да си кажеме.

Слободно можеме да кажеме дека новинарството е една од најубавите професии, секој ден е поразличен од предходниот, секоја минута носи нов настан, ново случување. ТВ Сител за нас беше едно многу големо искуство. Искуство кое не може да се опише со зборови, верувајте, тоа треба да се доживее. Чест и задоволство ни беше што бевме дел од овој медиум, кој многумина го сметаат за еден од најдобрите телевизиски медиум во нашата држава. Деновите резервирани за праксата, се најубавите денови, денови кои најбрзо поминуваат, но никогаш не се забораваат.





НАСТАВНИЦИТЕ СЕКОГАШ ДА БИДАТ ДОСТАПНИ ЗА СТУДЕНТИТЕ

Разговарал: Горан Наковски

Секојдневно остваруваме комуникација со студентите, најчесто по електронски пат. Лично мене ми пишуваат студентите за различни нивни проблеми, видувања... Нашите наставници треба да бидат секогаш достапни за студентите, да се разбие бариерата помеѓу студентите, наставниците и асистентите, вели ректорот на УГД, проф. д-р Саша Митрев

Идејата за основање на универзитет во Штип, стара повеќе од 30 години, се реализира пред пет години, на 27 март 2007 г. Неколку месеци подоцна за прв ректор на Универзитетот беше избран проф. д-р Саша Митрев. Во едно од своите први обраќања, чија порака важи и денес за сите студенти што ќе зачекорат на нашиот универзитет, тој истакна: "Света задача за сите нас е да се профилира кадар кој со доволна интелектуална и стручна енергија ќе одговори на потребите на Република Македонија, зашто само така ќе можеме да се вклучиме во сите европски механизми. Образованието ги врзува времињата и епохите, го оживува светлото слово на Светото писмо и од невозможното прави возможно".

Студентот во центарот на вниманието! Индивидуален пристап кон студентот! Зголемен степен на интерактивност во наставата! Тоа е главното мото на нашиот универзитет, кој годинава одбележува пет години храбро чекорење во исполнувањето на визијата да се создаде институција која ќе биде препознатлива по највисоките човекови вредности: Знаење, Умење, Вистина, Чест. Заслугата е на сите учесници во активностите и високообразовниот процес на нашиот универзитет, но секако тука е клучна улогата и посветеноста на првиот човек на Универзитетот, проф. д-р Саша Митрев.

*** Почитуван ректоре, да се биде на чело на една ваква институција подразбира целосна посветеност, одговорност, многу обврски и активности. Колку слободно време ви останува за вас?**

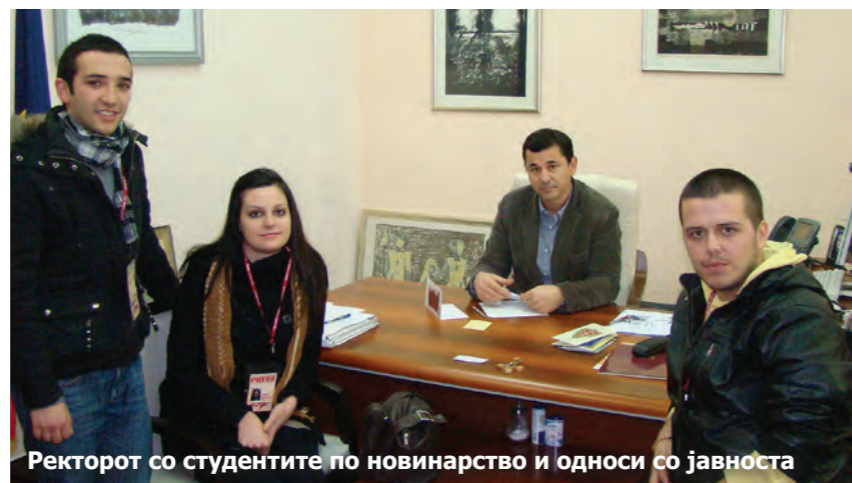
- Имајќи предвид дека нашиот Универзитет е интегриран, а на некој начин и централизиран, обврски има навистина многу. Низа активности кои тековно се спроведуваат, но и нови кои се иницираат. Тоа е живоста на Универзитетот. Постојано да се биде активен, да се оди напред, да се постигнуваат резултати и успеси. Слободно време навистина имам многу малку, а кога го имам го посветувам на моето семејство, на ќerkите, на заедничко спортување и дружење.

*** Кои се главните планови и новитети на Универзитетот за 2012 година?**

- Планови има многу, но нивната реализација е во зависност од тоа колку ќе имаме финансиски средства и каква ќе биде поддршката од страна на Министерството за образование и наука. Оваа година, после пет години функционирање, мислам дека ќе имаме шанса да ги решиме проблемите и недостатоците во врска со просторниот капацитет на сите кампуси. Земајќи предвид дека имаме повеќе од 15.000 студенти, тоа претставува навистина комплицирано прашање и доколку го решиме, Универзитетот ќе влезе во многу постабилен период.

*** Студентите по новинарство и односи со јавноста имаат низа активности во Универзитетското радио УГД ФМ. Дали го слушате нашето радио?**

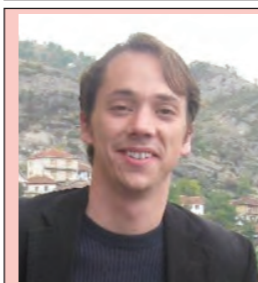
- Постојано го слушам нашето радио, и дома и во кола. Прилично сум упатен во тоа што се прави во радиото. Создавањето на радиото беше една добра идеја која почна пред неколку години, идеја која се разви во правец да ја кажеме вистината за Универзитетот, да се дознае што прави УГД, кои се плановите, каде се движиме, всушност да ја шириме вистината и мисијата на нашиот Универзитет. После некое време се роди и идејата за студиска програма по новинарство и односи со јавноста и за ваша среќа, како студенти по оваа област, имате прилика да посетувате практична настава, а наедно и со целата таа опрема во мултимедијалниот центар ќе можете да станете вистински професионалци на структурата која сте ја избрале да ја студирате



Ректорот со студентите по новинарство и односи со јавноста

*** Ваш совет или препорака до сите студенти на УГД?**

- Да учат, да бидат добри студенти, да бидат редовни и да посетуваат настава и, секако, што побргу да ги завршат студиите!



СВЕТОТ МОЖЕ ДА БИДЕ ПОДОБРО МЕСТО ЗА ЖИВЕЕЊЕ

Постои една американска поговорка којашто вели „Give and take“. Тоа значи дека некој мора прво нешто да даде, за потоа да добие за возврат. Ова е извонреден начин да се опише искуството што се стекнува при волонтирањето во Мировниот корпус

Мировниот корпус (МК) е американска владина организација, основана во 1961 година од претседателот Џон Ф. Кенеди, која е посветена на светскиот мир и пријателство. Почетоците на оваа организација се во 1960 година кога претседателот Кенеди ги натерал студентите од Универзитетот „Мичиген“ да ѝ служат на земјата со тоа што ќе живеат и волонтираат во други земји. Мировниот корпус има три основни цели кои до денес останале непроменети. Првенството, оваа организација има за цел да обезбеди доброволци што ќе дадат свој придонес во развојот на заинтересираните земји преку размена на знаења и искуства, а потоа им помогна на луѓето да стекнат подобро разбирање за останатите народи од земјите ширум светот. Волонтерите на МК се Американци со најразновидно потекло, припадници на различни етнички групи, возрасти и религии, со најразлични способности и искуства. Нивната решеност да станат доброволци е од различни причини: да стекнат работно искуство, да ги споделат своите вештини, да научат повеќе за светот и да направат позитивни промени во однос на светот во кој живеаме. Сепак, сите тие имаат нешто заедничко - искрена желба да научат повеќе за земјите-домаќини. Мировниот корпус во Македонија работи од 1996 година. Досега во Македонија биле над 270 волонтери, а во моментот има 88 волонтери. Сите тие заедно работат за подобар свет заедно со локалните заедници и општините. Еден од волонтерите кои волонтираат во Македонија е Филип Гатри кој работи на повеќе проекти, а еден од нив е Македонскиот модел на Обединети нации, чиј домаќин оваа година е Универзитетот „Гоце Делчев“. Македонскиот модел на Обединетите нации претставува симулација на работата на телата и комитетите на ОН при што младите луѓе во улога на делегати на Обединетите нации дебатират на конференции и учествуваат на семинари, исто така организирани од млади луѓе. Овој проект на младите им нуди поинаков и забавен метод на учење преку истражување и „дипломатско“ работење, со што им овозможува да стекнат нови знаења и искуства. Повеќе за искуствата, работата и животот во Македонија како волонтер, дознаваме од интервјето со Филип Гатри.

*** Што претставува Мировниот корпус и која е неговата мисија?**

- Мировниот корпус, формиран од американската влада, е организација која испраќа Американци низ светот на две години и има три цели. Првата е да им помогне на земјите со развојните процеси, а другите две се поврзани со размена и запознавање со други култури. Така во овој случај, Македонците учат за Америка и Американците учат за Македонија. Живееме во голем свет и голема предност е кога некој што живеел во странство, ќе се врати во Америка и ќе им објасни на Американците што се случува, на пример, во Македонија, со кои проблеми се соочуваат луѓето таму, како го гледаат светот и како може да се работи заедно за да се подобри сето тоа.

*** Кој може да биде дел од Мировниот корпус?**

- Организацијата е отворена за секој американски граѓанин, има малку услови за англизирање и во зависност од позицијата, потребно е да имате диплома за завршени дипломски или постдипломски студии и неколку години искуство. Има неколку видови волонтери. Така, на пример, јас сум волонтер за развој на заедницата, бидејќи имам искуство во општински развој и банкарство, а повеќето волонтери во Македонија се наставници по англиски јазик. Има волонтери кои се 22 години и волонтери кои се 72 години, што значи секој има нешто што може да го понуди како волонтер. Дури и да немаш многу искуство, но имаш желба да патуваш и да работиш, можеш да постигнеш неверојатни нешта. Само тоа што престојуваш две години во странство со единствена цел и задача да волонтираш, да помагаш и да учиш, е одлично искуство.

*** Какви проекти спроведува Мировниот корпус во Македонија и колку волонтери престојуваат тука во моментот?**

- Во моментот има околу 80 волонтери, од кои половината, меѓу кои и јас, дојдовме во 2010 година, а останата половина дојде минатиот септември. Сега се подготвуваме за нова група која доаѓа овој септември. Исто така, има неколку волонтери на кои им се допадна Македонија толку многу и решија да останат и трета година. Волонтерите, главно, се поделени во две поголеми групи: наставници по англиски јазик и волонтери за развој на заедницата. Првите најчесто волонтираат во училиштата, а вторите волонтираат во некоја општина или во невладина организација. Моментално, волонтерите работат и се вклучени на три позначајни проекти: два летни кампа и проектот Македонски модел на Обединети нации. Едниот од летните кампови е „Girls Leading Our World“, наменет за девојчиња, а другиот е „Young Men's Leadership Project“ за момчиња. Преку овие проекти, младите луѓе од цела Македонија кои потекнуваат од различни етнички, социјални и културни средини, имаат можност да научат за развојот на заедницата, за социјалните промени, да се оспособат за себеизразување и лидерство и да го вежбаат англискиот јазик. За проектот Македонски модел на Обединети досега имаше неколку обиди, но овој пат проектот е сериозно отпочнат и ќе одиме докрај на неговото имплементирање. За неговата реализација добивме грант од Американската амбаса во Македонија, а ќе го имплементираме во соработка со Универзитетот „Гоце Делчев“.

*** Зошто се одлучивте да станете волонтер на МК и како дојдовте во Македонија?**

- Додека живеам и работам во САД, работам на проекти за развој на заедницата и животната средина. Тоа беше добра и интересна работа, но по 5 години почувствував дека ми е потребна поголема акција и сакав да имам повеќе лична интеракција. Сакав што повеќе да делувам и да влијаам, па Мировниот корпус ми изгледаше како вистинска прилика за тоа. Исто така, бев заинтересиран за интернационални односи и сакав повторно да живеам во странство. Со еден збор, ми беа потребни промени. Исто така, работата со луѓе ме исполнува и тоа беше една од главните мотивации да станам волонтер. Доаѓањето во Македонија беше поврзано со мојата магистратура која беше на тема економските транзиции во поранешните комунистички и социјалистички држави, при што се фокусирав на поранешните советски држави. Овие транзиции беа слични и кај поранешните југословенски држави, така што на некој начин бев запознат со Македонија. Исто така, претходно имав искуства во Русија, па сличноста на словенските јазици, и со сето тоа заедно имав претстава за Македонија. Еден ден добив повик и ме прашаа дали сакам да одам во Македонија, што без двоумење го прифатив.

*** Можете ли да ни кажете од каде потекнувате и какви се вашите животни искуства?**

- Татко ми беше воено лице, па додека растев често се селевме. Имам живеено во 12 различни држави низ САД и два пати живеам во Германија. Дипломирам на Универзитетот „Georgetown“ во Вашингтон, каде што изучував меѓународни односи со фокус на меѓународната политичка економија и европски студии. Во тоа време учев за проширувањата на ЕУ на исток, односно за земјите како Словачка и Полска. По дипломирањето се преселив во Сан Антонио, Тексас, каде што работев за „North American Development Bank“ како финансиски аналитичар и проектен менаџер. На некој начин, секогаш сакав да учам и работам на полето на меѓународните односи, бидејќи на тој начин напредувам, ги проширувам моите знаења и интереси и имав можност да патувам низ светот. Сега, еве, живеам во Македонија, што за мене е навистина добро.

*** Која би била пораката што би сакале да им ја испратите на младите луѓе, дали би ги охрабриле да станат волонтери?**

- Дефинитивно, бидејќи тоа е многу важна работа. Без разлика каде и да живеете, вашата заедница може да биде подобра. Нема значење каде сте и што работите, вашето опкружување ќе биде подобро ако и вие се вклучите во него. Ќе бидете горди и на самите себе, ако активно се вклучите и работите. Мислам дека тоа е и суштинската порака којашто сакав да ја пренесе Џон Ф. Кенеди кога го формирал Мировниот корпус и која ја пренесува секој волонтер. Светот може да биде подобро место за живеење и сите можеме да работиме заедно за подобар свет, за подобар Македонија, Бугарија, Сенегал, Америка и насекаде на нашата планета.

Поеџ се раџа, ораџор се сџануџа

OPTIMUS ORATOR EST QUI MINIMIS VERBIS PLURIMUM DICIT!
Најдобар говорник е оној, кој со најмалку зборови најмногу кажува!

“Постои ли мелодија послатка од добро композиран говор? Која песна е подобро оформена од уметнички обликувана реченица? Кој е тој глумец, кој ја кажува реалноста, позабавно од говорник кој се бори со вистински случаи?”, се прашувал Цицерон. „Кој може да биде поелоквентен од говорник кој поттикнува на доблест, кој остро одвраќа од пороци, кој жестоко ги укорува злосторствата, кој поубаво ги фали добрите? Чиј напад може силно да ја скрши лакомота, чија утеха може понежно да ја намали болката?“ Но, да се постигне такво нешто, потребни се и дарба и работа. Оние кои се природно надарени со слаткоречивост често се потпираат само на својот талент. И, секако, грешат. Како и некој кој залудно го троши своето богатство. За среќа, реториката многумина ја разбираат како наука и уметност, свесни дека без оглед на постоењето на талент, неопходно е додатно вложување за да се совлада ораторската вештина на вистински начин.

Во многу земји се организираат ораторски настани за негување на оваа вештина. Во рамки на целата манифестација замав земаат најдобрите оратори кои со своите говори и ставови ја уверуваат публиката во тоа што го зборуваат.

Ораторски средби, петти пат по ред се одржуваат и на нашиот Универзитет „Гоце Делчев“ - Штип. По тој повод имавме интересен разговор со м-р Трајче Стојанов, асистент по филозофија и реторика.

* Во што е предизвикот на ораторството?

- Ораторството, реториката вештина или пошироко сфатена како јавен настап, е вештина! Така ја дефинира уште таткото на реториката Аристотел, таква останува и до ден денес. И во таквото сфаќање на реториката - како вештина - лежи и можноста таа да се совлада и да се усвои речиси од секој кој има интерес. Затоа што „поет се раѓа, оратор се станува“ - како што правилно забележал еден друг голем оратор.

* Што значи да се биде добар оратор?

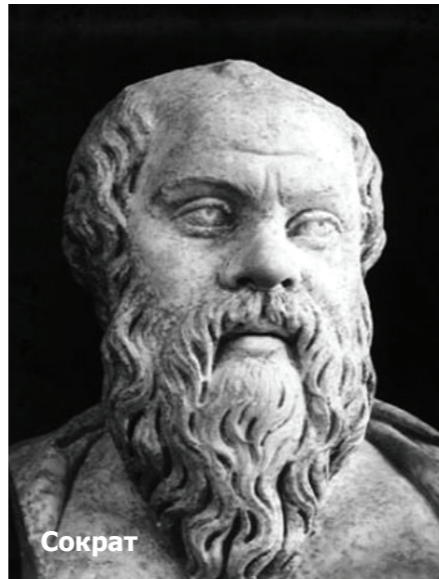
- Иако е вештина, од друга страна таа вештина, таа форма мора да се наполни со содржина, т.е. вие можете да научите како да зборувате, но не и што да зборувате. А за тоа што ќе зборувате, мора многу да читате, мора многу да истражувате од различни области. Нема добар оратор кој нема широки и длабоки познавања од областа за којашто зборува. Едноставно - не може неначитан човек да биде добар говорник, оти што ќе зборува, што има тој да каже? Реториката помага само во формална смисла - тоа што ќе се зборува, убаво да се „спакува“ - а останатото е ваша, можеби животна задача.

* Дали стекнатите ораторски вештини може да се применуваат во секојдневниот живот?

- Секако дека вештините на говорењето и убедувањето можат да помогнат во секојдневните ситуации кај различни професии, во различни околности. На крајот на краиштата, на што се сведува и секојдневниот обичен дијалог ако не на убедување, на изнесување ставови, мислења и образложување емоции? Во сите овие ситуации важно е да знаете како да се поставите, како да реагирате. Но, што е уште поважно, реториката ни помага и на самите себе за да си ги издиференцираме сопствените ставови и мислења. Со еден збор, реториката ни помага подобро да ги артикулираме сопствените ставови.

* Дали основите на реториката кои ги поставил Аристотел важат и денес како неприкосновени темели на убедување?

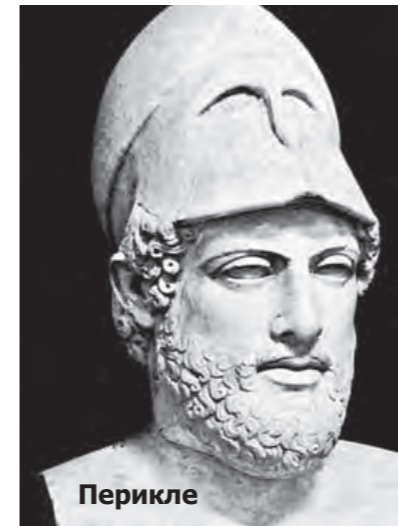
- Како и за многу други науки и дисциплини (естетика, ботаника, логика...), Аристотел останува неприкосновен авторитет до ден денес. Основите, особено логичките правила во аргументацијата и докажувањето и до денес остануваат непроменети. Напредокот на другите науки, придонесуваат за менување и на реториката. Така, на пример психологијата денес ни дава сознанија за човековата природа и однесување, што Аристотелот ги немал, исто како што и логиката се развива, па помага во усовршување на аргументацијата со своите нови сознанија итн. Но, сепак, да пледирате на авторитет во реториката, а да не сте го апсолвирале Аристотел (а и други антички грчки и римски оратори) и неговото дело „Реторика“, е недозволиво и неприфатливо.



Сократ



Рузвелт



Перикле

Ако некој сака да стане голем говорник, тој прво мора да стане ученик на големите оратори кои се пред него. Тој мора да се потопи во нивните текстови, слушајќи за обработката на фразите и текстуалните симетрии, за метафорите и мелодиите кои им овозможуваат на најголемите говори да го издржат тестот на времето.



Александар Македонски - еден од најдобрите оратори во светската историја

На листата најдобри светски оратори низ историјата се наоѓаат имињата на Демостен (342 п.н.е.), Перикле (326 п.н.е.), Сократ (399 п.н.е.), Александар Велики (326 п.н.е.), Теодор Рузвелт, Винстон Черчил, Џон Ф. Кенеди, Роналд Реган, Махатма Ганди, Абрахам Линколн, Мартин Лутер Кинг, Нелсон Мандела. Од новото време Барак Обама со своите настапи и говори веќе се смета за следен кој ќе се најде на оваа листа на оратори кои пленеле со своите говори и настапи.

* Во историјата е забележан говорот на Александар Македонски во 326 п.н.е кај реката Хидасп, Индија, каде што се водела битката помеѓу војската на Александар Македонски и војската на индискиот крал Пор.

Со освојувањето на Грција, Египет, Персија, Александар Македонски продолжува кон освојување на Индија. Но, после десет години војување, неговите војници веќе биле истоштени и немале волја за борба. Александар како поранешен ученик го искористува својот талент за ораторство кој го развива учејќи под закрила на својот учител Аристотел за да ги мотивира своите војници да се борат и победат.

* Сократ - Говор “Извинување” 399 п.н.е. Атина

И покрај тоа што денеска Сократ се смета за еден од најдобрите учители, во негово време е гледан како закана за Атина поради влијанието што со своите говори го имал над младите. Неговиот говор “Извинување” претставува неговата одбрана од низата обвиненија. Меѓутоа, осуден е на смрт и умира како маченик за слободно размислување.

* Перикле - “Посмртен говор” 431 п.н.е. Атина

Државник, говорник и генерал, и како што кажал Тукидид “прв граѓанин на Атина”. Неговиот дар за ораторство бил ставен на тест за време на епските битки за војната на Пелопонез, граѓанска војна помеѓу Атина и Спарта. Неговиот говор ги инспирирал Атињаните да се борат за да станат сила број еден во Грција.

* Мартин Лутер Кинг - Говор “Јас имам сон”

Говорот на Мартин Лутер Кинг “Јас имам сон”, одржан на 28 август, 1963, во Вашингтон се смета за едно од најголемите, ако не и најголемо уметничко дело на ораторството во американската историја. Во својот говор Кинг изразува јасна порака за задолжителна надеж, сон дека работите не секогаш ќе бидат како што се и дека доаѓа нов ден!

* Теодор Рузвелт - Говор “Сила и норми на однесување”

Рузвелт бил поборник за имање повеќе деца и убеден дека следната генерација ќе ги продолжи големите доблести на цивилизацијата. Тој секогаш сметал дека младите мажи не треба да се разгалени или кукавици, туку да растат живејќи солиден, цврст и темелно машки живот. Исто така, силно верувал дека “да се биде силно мажествен” и “да се биде рафиниран во умот и духот” не се две некомпатибилни работи, туку всушност треба да одат рака под рака. Во овој говор, тој ги поттикнува младите мажи да бидат доблесно мажествени.

Мартин Лутер Кинг



КОЛКУ МЛАДИТЕ СЛУШААТ КВАЛИТЕТНА МУЗИКА?

Драган Рогожарски
Марија Спасова



Баже Костадинов

Секој на свој начин ужива во музиката! Секој си има омилен музички звуци преку кои се опушта, развеселува, заигрува! Но, која музика најмногу се слуша? Што претставува квалитетна музика? Колку во денешницата е застапена кај младите вистинската добра музика?

На оваа тема поразговараме со Баже Костадинов, професор по труба од средното музичко училиште "Сергеј Михајлов" во Штип.

* Кој вид музика можеме да ја сметаме за квалитетна?

- Квалитетната музика можеме да ја дефинираме според тоа кој и како ја доживува. Според мене, како квалитетна музика би ги двоил класичната музика, џез-музиката, народната музика, рок-музиката. Меѓутоа, денес луѓето сè повеќе се ориентираат кон турбо-фолк музиката, веројатно поради поголемите комерцијални вредности кои ги пронаоѓаат во овој вид музика.

* Зошто класичната музика е помалку застапена во споредба со забавната музика и како може да се промовира класичната музика?

- Со самото тоа што потекнуваме од балканското поднебје, во кое поголемо внимание се дава на забавната музика и се организираат забавни концерти кои се многу подобро рекламирани од класичните, забавната музика е најразвиена на овие простори. За промовирање на класичната музика потребно е поголемо внимание на организаторите кои ги креираат културните манифестации и посилни реклами за одржувањето на концерти.

* Колку младите се заинтересирани за квалитетна музика?

- Младите во денешницата најмногу преферираат да слушаат електронска музика, но има и голем дел од нив кои се фокусирани кон музика која има повеќе музички детали како што се класиката, џезот и рокот. Сепак, јас како професор по класична музика преферирам класика, бидејќи сите музички стилови потекнуваат од неа. Исто така, ме радува фактот што многу повеќе млади се заинтересирани за изучување на музиката.

* Колку е застапена турбо-фолк музиката кај младите?

- Турбо фолк музиката е прилично застапена и токму таа ја потиснува класиката. Иако западниот свет многу полесно ја прифаќа класичната музика, нашиот стил на живеење полесно се вклопува со турбо-фолкот. Сето тоа произлегува од тоа што секој ја доживува музиката на различен начин.

* Може ли да се каже дека Македонија има квалитетна музика?

- На огромно задоволство би рекол дека Македонија може да создава квалитетна музика, а доказ за тоа се нашите најпознати музичари низ целиот свет. Ова не го кажувам случајно бидејќи познатите македонски групи како што се "Синтезис", "Танец" и уметниците како проф. Симон Трпчевски, проф. Кирил Рибарски, проф. Борис Трајанов, Благој Ламјов кои нè претставуваат насекаде во светот, имаат остварено неверојатни успеси.

За да провериме колку младите луѓе слушаат квалитетна музика и колку време поминуваат во слушање музика направивме мала анкета меѓу младите во градот. Поголемиот дел од анкетираниите се изјаснија дека најмногу е слушана забавната музика, веднаш потоа турбо-фолк музиката, додека најмалку се слуша џез, рок и класика. На прашањето колку време поминуваат во слушање музика, поголем дел од младите изјавија дека речиси целото слободно време го користат за слушање музика.

Без разлика на тоа кој каква музика слуша јасно е дека музиката има своја моќ во зависност од тоа колку и како се слуша. Вистинската моќ која ја содржи музиката е хармоничноста и силните психолошки влијанија за кои многумина не знаат. Најважно од сè е што музиката го убива стресот и лошото расположение, го подобрува расположението и влијае врз негативните емоции. Со музика се намалуваат симптомите на депресија, се подобрува здравјето на срцето, се намалува хроничната болка, помага при мотивација за вежбање, ги смирува бремените жени и ја подобрува концентрацијата. Сите овие својства коишто ги нуди музиката се само уште еден доказ дека сè она што го слушаме е "лек за душата". Без разлика на жанрот, вистинското решение за подобар и подолг живот е музиката.



Кога би имале шанса да се родите одново....

Постои една мудра поговорка, со која може, а и не мора се согласите - ваше е да изберете дали ќе живеете според неа или спротивно. Таа вели: "Подобро е да жалите за работите кои сте ги направиле низ животот, отколку за оние кои не сте ги направиле".

А.М. - Ј.М.

Ерма Бомбек е американска писателка која ја загуби битката со болеста. Има напишано 15 книги, од кои повеќето станаат светски бестселери. Ви го пренесуваме нејзиното размислување:

Кога би можела да живеам повторно...

Би останала во кревет кога сум болна, наместо да се преправам дека Земјата ќе престане да се движи ако јас не сум присутна. Би ја запалила црвената свеќа направена во форма на роза пред да се стопи од топлото во шпајзот. Помалку би зборувала и повеќе би слушала. Би ги повикала пријателите на вечера дури и ако тепихот е исфлекан или каучот избледен. Би јадела пуканки во дневната соба и помалку би се грижела за нечистотијата ако сакаме да го запалиме каминот. Би одвоила време за да го ислушам дедо ми и талкањето низ неговата младост. Никогаш не би инсистирала прозорците во автомобилот да бидат затворени сред лето само за мојата коса да остане исфризирана и уредена. Би седела на тревата (без оглед на дамките). Помалку би плачела и би се смеела пред телевизорот, а повеќе набљудувајќи го животот. Никогаш не би купила нешто само затоа што е практично и што има доживотна гаранција. Наместо да сакам што побргу да ми поминат деветте месеци бременост, би го ценела секој момент и би сфатила дека во мене расте нешто убаво и магично. Би користела многу повеќе "Те сакам", отколку "Жал ми е". Престанете да се потите за мали нешта. Престанете да се грижите за тоа кој не ве сака, кој има повеќе или кој што работи. Наместо тоа почнете да ги цените односите кои ги имате со оние кои ве сакаат. Размислете со што сте благословени и што правите секој ден за да се подобрите себеси умствено, физички и емоционално.

А вие, што би промениле вие кога би имале шанса да започнете живот од почеток?



Кратката мисла најмногу кажува...

Во детали животот е трагедија, но во целина е комедија.

- Чарли Чаплин

Голема несреќа е што започнува со младост, а завршува со старост. Животот би бил посвршен кога би почнувал со старост, а би завршувал со младост.

- Јован Дучиќ

Животот е огледало. Ако се насмееш, ќе ти возврати со насмевка. Ако му го покажеш јазикот...

- Вилијам Мејкпис Такерџ

Големата амбиција е страста на силен карактер. Тие кои се задоени со неа можат да направат многу добри или многу лоши дела. Се зависи од принципите од кои се водени.

- Наполеон

Кога не сме способни да најдеме мир во себеси, бескорисно е да ја бараме на друго место.

- Франсоа де Ларошфуко

Овој свет е опасно место за живеење, не поради злите луѓе кои постојат, туку поради оние кои не преземаат ништо во врска со тоа.

- Ајнштајн

Постојат три видови егоисти: егоисти кои живеат сами и им даваат на другите да живеат, егоисти кои сами живеат и кои не им даваат на другите сами да живеат и егоисти кои ниту сами живеат, ниту на другите им даваат да живеат.

- Тургењев

Состојбата на твојот живот е само рефлексивна на моменталната состојба на твојот ум.

- Кант

Кој денес лаже за да живее, утре ќе живее за да лаже.

- Томислав Ладан

Стравот од смртта е всушност страв од животот.

- Јунг

КОЧАНИ ГРАД НА КУЛТУРАТА

Во натпреварот за „Град на културата“ помеѓу општините Крушево, Крива Паланка, Тетово, Струмица, Чаир, Ресен, Неготино и Битола - Кочани ја однесе победата.



Веќе девет години по ред во нашата држава се одржува конкурс за манифестацијата „Град на културата“. Со одлуката на Министерството за култура, градот Кочани е избран за домаќин на културните манифестации за 2012 година. Изборот е можност оваа година градот да биде центар и организатор на бројни културни настани. Градоначалникот на Кочани, Ратко Димитровски, ни изјави дека градот четири пати се кандидирал, но дури четвртиот пат имал среќа и е избран за „Град на културата“. „Досега се претставувавме со културните манифестации од исклучителна вредност како што се Драмскиот аматерски фестивал, Деновите на оризот, Петровденските конаци, а сега очекуваме дополнителни проекти од областа на културата со кои достоинствено ќе го претставиме и промовираме нашиот град“, вели Димитровски.

Освен Кочани, како центар на случувањата од културен аспект, со одлуката на Министерството за култура дел од оваа манифестација ќе бидат и општините Винаца, Зрновци, Облешево и Македонска Каменица. Во рамки на манифестацијата ќе бидат вклучени повеќе установи и здруженија како што се Центарот за култура „Бели мугри“, библиотеката „Искра“ и Здружението на граѓани „Макетон“. Во програмата се предвидени музички концерти од повеќе музички жанрови, саеми на книгата, детски аматерски фестивал, изложби, новогодишни концерти и многу други случувања.

Целта на оваа манифестација е развој на културата во нашата држава преку доближување на низа културни настани до граѓаните ширум земјата. Во изминативе осум години домаќини на оваа манифестација биле Радовиш, Битола, Прилеп, Куманово, Штип, Велес, Кавадарци и Гевгелија.

3.000 МАСКИ НА СТРУМИЧКИОТ КАРНЕВАЛ

Ј. Арсова

ВЕКОВНА ТРАДИЦИЈА НА ЗБОГУВАЊЕ СО МЕСОТО

Самото име карневал, од римското сагне - месо и vali - збогум, односно "збогум месо" ни асоцира на почеток на пост, а во овој случај тоа е Велигденскиот пост. Струмичкиот карневал е многу стара традиција и први пишувани извори се од турскиот патеписец Евлија Челебија уште во 1670 година. Тој, минувајќи низ Уструмца, запишал: ...Дојдов во еден град, расположен во полите на еден висок баир и видов како таа ноќ маскирани луѓе претрчуваа од куќа во куќа, низ смеа, писок и песна...

Смеата и песната продолжуваат и денес! „Струмичкиот карневал“ е една од најатрактивните манифестации во Македонија, со која градот Струмица во 1994 година стана член на Интернационалното здружение на карневалските градови - Federation European Carnival Cities (FECC). Ваквото карневалско празнување, кое води потекло од паганските обичаи на традицијата, се одржува секоја година за време на христијанскиот празник Тримери (првите три дена од празникот Прочка), привлекува луѓе од сите краишта на Македонија, но и пошироко.

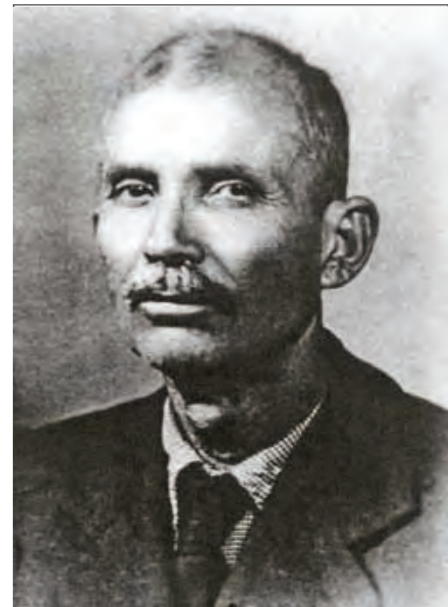
Во тие три дена, цела Струмица живее со карневалот. Градот е жив, активен и отворен да ги прими сите посетители и љубопитни луѓе заинтересирани за овој начин на ритуално изразување. Од секаде се слуша врева, се појавуваат зооморфни и антропоморфни маски, се слушаат песни коишто на симболичен начин сакаат да ги исплашат и истерат лошите сили. Струмичкиот карневал, како единствена манифестација од таков вид во Република Македонија, е посветен на армасаните (свршени) девојки. Датумот на одржување се менува во зависност од Велигден и секогаш е во вторник после чист понеделник. Во текот на празнувањето после одржувањето на карневалската поворка, маскираните групи одат во куќите на армасаните девојки каде меѓу маскираните девојките треба да го препознаат својот свршеник. Се смета дека карневалот во основа претставува пародија на свадба, во која се задолжителни маските на младоженецот и невестата, маските со изразени еротски мотиви, што во суштина се сведува на напор за обезбедување на плодност, берикет и една сеопшта благосостојба.



Оваа година, за прв пат во својата вековна традиција, наместо во вторник карневалот се одржа во сабота, а неделата беше предвидена за најмладите, односно за „детскиот карневал“. Прекрасната забава под маски беше одржана во хотелот „Сириус“ во Струмица, каде што имаше околу 500 посетители, а главната карневалска вечер се одржа на 25 февруари на плоштадот Гоце Делчев. Низ улиците на Струмица во главната поворка продефилираа околу 3.000 учесници под маски и околу 14 групи на маски од другите европски карневалски држави. За принц и принцеза на годинашниот струмички карневал беа избрани струмичаните Лиле Герова и Тоше Георгиев со маска „Крал и кралица на кобрите“. За време на карневалот струмичките кафулиња и дискотеки се преполни со маскирани лица и во градот доаѓаат посетители од сите градови од Македонија. Исто така, оваа манифестација е интересна и за околните држави како што се Србија, Црна Гора, Романија, Словенија и други. Од година во година карневалот привлекува сè повеќе луѓе и станува сè поинтересна и позабавна манифестација, која навистина вреди да се посети и да се види.

МИСТЕРИОЗНИОТ ГРОБ НА ПАНКО БРАШНАРОВ КОНЕЧНО ПРОНАЈДЕН!

По упорно трагање, новинарите Александар Кукулев, Владимир Тевчев и снимателот Данчо Стефков успеваат во својата мисија - ги пронаоѓаат посмртните останки на Панко Брашнарлов, кои годинава треба да се донесат во неговиот роден Велес. За "Студентско ЕХО", Кукулев го пренесува неговото и искуството на неговите колеги од потрагата по минатото.



Панко Брашнарлов

Панко Брашнарлов, претседавачот на првото заседание на АСНОМ и потпретседател на првата македонска влада, е роден на 3 август 1883 година во Велес. По завршувањето на гимназијата, школувањето го продолжува во Педагошкото училиште во Скопје. Учителствувањето го започнува во кумановските села каде што почнува да ги шири првите револуционерни идеи. Учител е сè до почетокот на Балканските војни. Брашнарлов целиот свој живот, од Илинденското востание, па сè до вториот Илинден во 1944 година, се борел за слободна и независна Македонија. Во 1948 година, со избувнувањето на спорот помеѓу тогашните сојузни држави, Југославија и Советскиот Сојуз, Брашнарлов јавно застанал против ставот на Комунистичката партија на Југославија, верувајќи дека на тој начин им служел на интернационалните идеали на пролетерската револуција. Поради своите ставови, кон крајот на декември 1950 година, на свои 68 години, Панко бил притворен, а шест месеци подоцна со решение бил префрлен на Голи Оток. Бил качен на воз заедно со други Македонци и бил испратен на островот на смртта. Дел од осудените умреле по пат. Брашнарлов иако успеал да го издржи патот, не издржал многу долго на Голи Оток. Починал на 13 јули 1951 година. Оттогаш 60 години никој не успеал да го најде неговиот гроб, 60 години никој не положил цвеќе на неговиот гроб, 60 години никој не се потрудил да открие каде се погребани неговите посмртни останки. Официјално во македонските учебници стои: Панко Брашнарлов, претседавач на првото заседание на АСНОМ и потпретседател на првата македонска влада, починал во 1951 година на Голи Оток, но неговиот гроб е непознат. Инспириран и изреволтиран од незаинтересираната македонските власти, кои 60 години не успеваат да го најдат гробот на основоположникот на ВРМО-Обединета Панко Брашнарлов, новинарот-репортер Александар Кукулев во 2005 година решава сам да оди во потрага на гробот на овој значаен велешанец. Во понатамошниот текст го пренесуваме неговото искуство во трагањето по минатото...

Трагачи

Стигнал до островот Раб (Хрватска) преку кој се стигнувало до озлогласениот Голи Оток. Но, од таму се враќа со разочарување. Дознава дека на Голи Оток нема гробишта. Подоцна се враќа на островот Раб и се упатува кон крајбрежното градче Бакар. Речиси бил сигурен дека гробот на Панко е таму. Бил сигурен дека гробот е некаде во близина на фабриката за кокс, но посмртните останки на Панко не биле ни на тоа место. Разочаран од фактот дека не успеал да го најде вечното почивалиште на Панко Брашнарлов се враќа назад во неговиот роден Велес. По неговото враќање тој не можел да се помири со фактот дека не успеал да го најде гробот. Александар знаел дека гробот на Панко Брашнарлов се наоѓа некаде на почвата на Хрватска. И знаел дека еден ден ќе се врати и ќе го најде.



Голи Оток

Во септември 2011 година Кукулев заедно со неговиот колега новинар Владимир Тевчев и снимателот Данчо Стефков, помогнати од страна на градоначалникот на Општина Чашка, Горан Пановски, заминуваат во потрага на вечното почивалиште на Панко Брашнарлов во Хрватска. Во Загреб, во Друштвото на голооточки затвореници од Хрватска, нашите новинари се сретнуваат со Драган Бешкер, секретар на здружението Голи Оток Хрватска, кој им бил од голема помош на нашите „трагачи“. Документите до кои стигнале укажувале дека имало околу 260 починати затвореници, а биле пронајдени вкупно 450. Сведочењата на некои од тогашните затвореници кои сè уште се живи, укажувале не тоа дека на Голи Оток, сепак, имало гробишта, но само привремено до депортација на копното. Истото го потврдил и еден затвореник на озлогласениот остров и истовременик на Панко, велешанецот Јордан Лазаревски-Цвајот кој тврдел дека телото на Брашнарлов лично тој го закопал на Голи Оток. Единствен човек кој цело време негирал дека затворениците биле тепани и дека нивните тела биле привремено закопувани на Голи Оток, бил поранешниот генерал на УДБА Јово Капичиќ.

Екипата „трагачи“ продолжила со нивната мисија. Конечно, се сретнале со Владимир Бубинац, човекот кој детално им ја раскажал тортурата и мачењето на островот на смртта. Панко, откако бил донесен таму, поминал низ шпалирот на две илјади војници. Тоа не го издржал и за кратко време починал. На Јордан Лазаревски Цвајот му било наредено да го закопа телото на Брашнарлов, по што бил ископан гроб над амбулантната. На нивна иницијатива бил направен крст и поставен на гробот. Но, мистериите за гробот на Панко не завршуваат тука. Во Државниот архив во Загреб, во книгата на затворениците на Голи Оток, под буквата Б, нашите новинари го нашле името Брашнарлов Тодор Панко. Татковото име и датумот на раѓање се совпаднале со податоците за Панко. Во клучниот „Документ број 8“ - список на починати затвореници, под реден број 23, бил заведен Панко Брашнарлов. Во графата, каде што се наоѓале посмртните останки стоела шифрата: Mrg III 442. За понатамошна потрага по гробот на Панко им помогнало искуството на Драган Бешкер. Оваа шифра укажувала на градските гробишта Мирогој во Загреб.

Гробот на Панко Брашнарлов не е ниту на Голи Оток, ниту во Риека или Бакар, ниту пак телото му завршило в море. Вечното почивалиште на Панко се наоѓа на градските гробишта Мирогој во Загреб. Посмртните останки му биле закопани во 1953 година, две години по неговата смрт, што ги потврдувало исказите на Цвајот дека тој лично го закопал Панко на Голи Оток и на хрватските сведоци дека мртвите првин биле закопувани на островот, а подоцна биле ексхумирани и пренесувани на копно. После 60 години, упорната екипа успева во нивната потрага по гробот на Брашнарлов. Напуштен, анонимен заборавен. Заедно со неколкумина жртви од тогашниот режим почива во гробница без обележје, која наместо прекриена со цвеќиња, е прекриена со иглички на борово дрво.

Министерството за култура им има вето на новинарите Кукулев и Тевчев и снимателот Стефков дека посмртните останки на Панко Брашнарлов ќе ги донесат во неговиот роден Велес. Тие искрено се надеваат дека посмртните останки на оваа, можеби случајно заборавена историска личност, ќе бидат донесени во Велес на 13 јули оваа година, точно 61 година по неговата смрт.

„Професорите никогаш не ми прогледуваат низ прсти“

Разговараше: Горан Наковски

Сигурно се сеќавате на преубавото девојче со црвените чорапчиња кое победи на M2 потрагата по ѕвезди, кое подоцна ја претставуваше Македонија на Евросонг и освои 12-то место, што наедно претставува највисокиот пласман за нашата држава на оваа фестивалска манифестација. Пејачката која покажа и докажа како се прави поп-музика, пејачката која важи за најуспешна во својата професија изминатите неколку години, македонската поп-ѕвезда Елена Ристеска, и покрај големиот број обврски, меѓу кои и студирањето, издвои време да поразговара со нас, а сето тоа за читателите на „Студентско ЕХО“. По кратка пауза наскоро се враќа на сцената со нов музички албум кој со сигурност ѝ ветува лидерско место на македонското ѕвездено небо...

*** Што студира Елена Ристеска?**

- Италијански јазик и книжевност. Сè уште студирам и имам уште неколку испити до дипломирање, а веќе дипломирав на Европскиот колеџ во Куманово на бизнис администрација.

*** Каков студент сте?**

- На почетокот на моето студирање, кога бев редовен студент, во мојот индекс не можеше да се види ниска оценка, туку само 9-ки и 10-ки, но со текот на времето, поради обврските што ги имав паралелно со факултетот, наедно и со вториот факултет на кој се запишав, не можев да го одржам континуитетот во учењето, па од трета година имав и пониски оценки. Сепак, италијанскиот јазик ми е страст и го учам бидејќи навистина сакам да знам сè во поглед на јазикот, па затоа доколку немам научено за 10-ка не се ни појавувам на испит.

*** Дали можеби професорите ви прогледуваат низ прсти поради тоа што сте позната личност?**

- Напротив! Професорите секогаш повеќе очекуваат и бараат знаење од мене, со цел која било оценка што ќе ми ја стават да биде доволно оправдана и да докаже дека и јас сум студент како и сите останати колеги. Се чувствувам навистина убаво кога ќе видат професорите дека сум научила за 10-ка и кога ќе ме пофалат дека и покрај обврските сепак сум успеала да го спремам испитот. Тоа и за мене претставува лична сатисфакција. Да ми прегледувале низ прсти професорите веројатно уште одамна ќе имав дипломирано.

*** Некоје интересно искуство или случка, анегдота во текот на студирањето?**

- Па, имало многу такви... Имало многу моменти кога во истиот ден сум имала и испити и концерт - кој се најавувал на ТВ, па професорите знаеле да го искоментираат тоа позитивно, дека стигнувам да завршам сè. Има и интересни случки во периодот кога ги слушав предавањата, со колегите често знаевме да си направиме да не ни биде здодевно.



*** Веќе подолго време сте во музичкиот свет, кој е клучот за успех и опстанок на ѕвездено небо?**

- Постои некој "X" - фактор кај луѓето кој е одлучувачки во поглед на тоа кој ќе биде извлечен од анонимноста и ќе се стекне со успеси и популарност, којшто исто така одредува чија кариера колку ќе трае и ќе се одржи низ годините. Тој "X" - фактор најмногу го чувствува публиката.

*** Досега имате постигнато многу во вашата кариера! Но, дали постои уште нешто што сакате да остварите, а ви претставува голем предизвик?**

- Досега во кариерата речиси сè што замислив остварив, но за понатамошната кариера сè зависи од тоа уште колку сум спремна да освојувам со песна, да жртвувам одредени работи и уште колку предизвици ќе имам пред себе.

*** Кога за прв пат сфативте дека сте популарна?**

- Кога почнаа и постари лица да ме застануваат и препознаваат на улица и да ми честитаат за успехите. Тогаш сфатив дека присутноста во медиумите и оригиналната музика која ја промовирам си го направија своето во однос на

популарноста. На почетокот забележував туѓи погледи упатени кон мене, но сега речиси и не ги забележувам. И нормално е тоа, јас буквално исраснав на сцената.

*** Во јавноста се зборува дека го подготвувате третиот по ред студиски албум. Ќе ни откриете ли нешто повеќе околу тоа? Каков звук ќе може да очекуваат фановите?**

- Кога започнавме да го подготвуваме албумот со мојот продуцент, уште пред 4-5 години, имавме сосема различна визија за музиката од онаа верзија која последниов период го карактеризира албумот. Со текот на времето се менуваат идеите, желбите, стиловите, што е природно и нормално, бидејќи и јас се менувам како личност низ годините. Можам да кажам дека конечно го гледам ликот на албумот и тоа како ќе прозвучи кога ќе се измиксаат сите песни. Но, имам една дилема: Дали слушателите ќе ја прифатат сериозноста и зрелоста на текстовите или пак ќе им биде премногу сериозно она што ќе го чујат од мене. Како и да е, јас прекрасно се чувствувам додека ги слушам и доработувам песните кои ќе одат во албумот, а времето ќе покаже дали тоа се вистинските чувства кои би донеле успех.

*** Што слушате моментално? Кои песни се на вашата музичка плеј-листа?**

- Во моментов број еден на плеј-листата ми е Emeli Sande, па Jessie J втора, Adele ми е трета и Beyonce со новиот албум четврта, а овој распоред е направен според тоа кој албум ми е најинтересен за слушање.

*** Кои се вашите други таленти што ги поседувате, а за кои вашите обожаватели би се изненадиле?**

- Па не би се изненадиле можеби многу за другите таленти, бидејќи за повеќето работи јавноста е информирана. Да речеме, интересно им е на луѓето кога ќе чујат дека пишувам текстови за себе и за други пејачи и најчесто се изненадени бидејќи немале таква перцепција за мене. Хоби ми е цртањето, а можеби ќе се изненадат кога ќе чујат дека изработувам накит, дека дел од креациите кои ги носам на спотовите и концертите ги креирам сама, сплотена со идеите и талентот на мајка ми, обожавам да фотографирам природа и портрети, уживам кога работам во photoshop.

*** Што ве прави среќна?**

- Насмевките кај луѓето ме прават среќна, најблиските луѓе ме прават среќна, ситниците во животот ме прават среќна...

*** Каде се гледате за 10 години?**

- Каде? Интересно прашање. Веројатно сè уште во Македонија и сè уште дел од оваа професија. Но, пред сите други нешта, за 10 години се замислувам себеси во среќно семејство, бидејќи најголемата среќа во животот доаѓа од семејството и децата.

*** За крај, совет или порака до сите студенти, читатели на „Студентско ЕХО“?**

- Да ги посетуваат часовите навреме, да полагаат колоквиуми, бидејќи така е полесно и побрзо се завршуваат студиите. Но, наедно да уживаат во најубавите години од животот, а тоа се студентските години. И најважно: Кога ќе надојде криза во студирањето, да ја надминат брзо и да не се откажуваат од факултетот. Бидејќи сите студенти имаат такви периоди. И, секако, да слушаат музика, бидејќи без музика ниту убавите моменти не би биле целосни, ниту лошите моменти во животот не би ги надминале лесно.

Најдоброт македонски пласман на Евровизија 2006 год.



СПОРЕДНА ВО ФИЛМОТ, ГЛАВНА ВО МАКЕДОНИЈА

Разговараше: Ивана Јовановска

Јелена Јованова, единствената македонска актерка којашто прошета на црвениот тепих рамо до рамо со една од најпознатите актерки во светот, Анџелина Џоли, и покрај многубројните обврски и патувања најде време да ни одговори на нашите прашања и да ни каже како е да се биде во друштво со Анџелина Џоли, како е да се глуми во филм под режисерска палка на Џоли...

* Кои се вашите почетоци?

- Јелена сакаше да биде сликар, а заврши како актер! Сфатив дека многу ми е полесно да се изразувам на сцена отколку на белото платно, сцената е местото каде што сум си најверна на самата себе. Се случи и аматерската претстава "Диво месо" во режија на Никола Ристов, сега веќе дипломиран режисер, со која учествувавме на Драмскиот аматерски фестивал во Кочани, каде што ја добив наградата за најдобар млад актер, што за мене беше потврда дека сум на вистинскиот пат. Си реков тогаш дека можам ова да го работам, и до ден денес гледам дека е така. Се запишав на ФДУ, дипломирав во класата на Владо Цветановски и Мими Таневска, а вратите во театар почнаа полека, но посигурно да се отвораат по претставата "Демонот од Дебар Маало" во режија на Слободан Унковски. Веќе 3 години сум дел од ансамблот на Македонскиот народен театар и мојата лепеза е полна со 23 премиери, што ни оддалеку не е мала и скромна бројка.

* Какво е вашето искуство како водителка на ТВ?

- "Високи октани" живее во етер веќе четири години. Ние сме најгледаното и највлијателното телевизиско шоу за автомобили. Не само што автомобилите станаа моја пасија, туку работата на овој проект ми донесе и многу други искуства, како и запознавање на различни култури и народи во текот на секое наше ново патување. Среќна сум што сум дел од овој проект, кој ме фрли во нешто непознато кое почнав полека да го владеем.

* Театар или филм?

- И театар и филм. Јајцето може да е само јајце со жолчка, но ќе му недостига белката, едното не оди без друго. Барем не за мене. Најсреќна би била кога би ги работела и едното и другото.

* Кое е вашето најинтересно искуство?

- Секое искуство е ново и интересно, секако не можам а да не го вбројам овде искуството со Анџелина и работата со целата екипа на нашиот филм "Во земјата на крвта и медот".

* Како станавте дел од екипата на филмот „Во земјата на крвта и медот“ во режија на Анџелина Џоли?

- Филмот "Како да ме нема" имаше своја премиера на Сараевскиот филмски фестивал. Јас тогаш како талент од Македонија бев дел од талент-кампусот, па благодарение на тоа присуство имав шанса и да ја погледам премиерата на "Како да ме нема", каде што ја играм Јасмина. На премиерата на филмот беше поканета и Гејл Стивенс, кастинг директорката на Анџелина Џоли, која го виде филмот и од нејзини раце филмот замина кај Џоли. Благодарение на тој филм и на препораките од Тимка Грахич, која работеше со мене на "Како да ме нема", јас бев повикана на кастинг. По некое време добив мејл дека им се имам допаднато на американските продуценти, но тоа ништо сигурно не ми кажуваше. Сè додека не ме повикаа на повторна средба со Гејл во Сарајево, каде што ми дадоа сценарио со мое име и презиме и име на улогата. Бев збунета и среќна. Нешто сакало да сум таму, на право место, во право време, со правите луѓе.

* Разликата на работа во странство и овде?

- Секоја работа, било да зборуваме за тука или за во странство, заслужува подеднакво внимание и почит. Филмот е многу скапа играчка и многу е тешко да се направи. Работата со една таква моќна продукција надвор секогаш оди полесно и поопуштено. Ние, за жал, како продукција сè уште не сме толку финансиски моќни, но верувам дека сме на добар пат да станеме.

* Кој е вашиот идол?

- Пример и урнек ми се сите луѓе посветени на својата работа, оние коишто се даваат без штедење, оние кои се искрени и на кои им верувам во тоа што го работат. Идол ми сесилните, храбри и сигурните во своите идеи, луѓе кои неселашат да ги остварат. Луѓе кои веруваат!

* Какво е чувството да работите со една од најпознатите актерки во светот?

- На почеток не можев да верувам дека сето ова е вистина и дека реално се случува. Мислам дека сите ние до ден денес не сме докрај свесни што всушност ни се случи. Беше прекрасно да се работи со неа - прекрасен човек, врвен професионалец, искрена и реална, отворена и спонтанa, прекрасен режисерски партнер, мајка, пријател и сестра, со неа и со сета друга екипа - мојата нова фамилија.

Родена на 21.10.1984 година. Дипломира на Факултетот за Драмски Уметности – Скопје во класата на Владо Цветановски. Има одиграно многу претстави меѓу кои и: „Сцени од животот“, „Сомнително лице“, „Големите Очекувања“, „Дундо Марое“, „Вејка на ветерот“ „Госпоѓа Министерка“, „Тупаница полна љубов“ и други. Себеси се опишува како едноставна, комплицирана, тивка, но и прегласна, прилично срамежлива, исполнителна, доследна, насмеана, но и ранлива, искрена и полна со верба за подобро.



"И ЈА БАКНАВ РАКАТА НА АНЏЕЛИНА ЏОЛИ"

Разговараше Лорета Петровска



Ненад Јованов е четврта година на Факултетот за музичка уметност при Универзитетот "Гоце Делчев" во Штип, на катедрата по соло пеење, во класата на проф. маестро Борис Трајанов. Покрај студиите по соло пеење, тој е водител во штипското радио "Angels FM", а наедно и актер во безброј театарски претстави на локално ниво. Пишува поезија и проза и е автор на неговата прва книга "Беше тоа". Неодамна присуствуваше на премиерата на филмот во режија на Анџелина Џоли, "In the land of blood and honey", во Сараево, Босна и Херцеговина, што е и повод за разговорот со него.

* Кои се вашите впечатоци во однос на целокупната манифестација?

Организацијата беше на мошне високо ниво. Холивуд во Сараево, дефинитивно! Од самиот почеток на подигнувањето на акредитациите, па сè до крајот на денот по завршувањето на филмот. Црвениот тепих едноставно блескаше, од далеку се познаваше сиот тој гламур, а самиот факт дека настани од ваков тип се реткост ја надополнуваше целата магија.

* Како помина на прес-конференцијата за филмот?

Прекрасно искуство! И покрај тоа што Анџелина доцнесе нешто повеќе од еден час, кога пристигна - сите останаа со подготвени усти. Сета енергија што зрачи од неа те маѓепсува. Се разбира на конференцијата беа присутни и актерите од самиот филм кои одговараа на новинарските прашања. Новинари имаше од многу држави и генерално нивните прашања беа фокусирани кон политичкиот дел од филмот. Речиси никој од новинарите не се интересираше за уметничката страна на филмот.

* Како беше прифатен филмот од страна на публиката, со оглед на тоа што станува збор за филм во кој е вмешана политиката, со прилично чувствителна тематиката?

Јас не сум компетентен да давам мислење, но топло препорачувам прво да го погледнат филмот, а потоа да даваат оценки и да критикуваат или пофалуваат. Имаше многу несериозни и просирни коментари врз основа на нечие туѓо мислење. После проекцијата за новинарите имаше најразлични коментари, а за време на проекцијата деведесет проценти од присутните плачевме. Трогателен, тежок филм, филм полн со тешки и изненадувачки сцени кои беа мошне реално прикажани. После премиерата од салата излегуваа многу расплакани лица, што е сосема разбирливо, имајќи предвид дека премиерата беше во град кој има претрпено војна. Коментарите беа најразлични, имаше и задоволни и незадоволни, но, генерално долгиот аплауз кажа сè.

* Каква е Анџелина Џоли, некакви интересни детали за неа ...

Таа е прекрасна, вистинска ѕвезда. Како што кажав, самата нејзина појава зрачи со енергија. Многу сталожена, мирна, насмеана. Постојано ни упатуваше насмевки и ни мавташе со рака, беше тотално опуштена. Морам да кажам дека во живо е сто пати поубава отколку на ТВ или на фотографии. Блеска! Никогаш нема да го заборавам моментот кога на црвениот тепих успеав да ја бакнам раката и ѝ реков дека ја сакам. Таа е жена со топло срце и многу емоции. Пораката на нејзиниот филм ја сфатив уште веднаш, жалосно е што владее политиката над уметноста. Но, во секој случај Анџелина и нејзиниот филм, вака или онака, предизвикаа огромно внимание...



КАЛИОПИ НА ЕВРОСОНГ ВО БАКУ СО "ЦРНО И БЕЛО"

Поп ѕвездата Калиопи Букле оваа Годинава изборот падна на Калиопи, година ќе биде претставничка како една од најпознатите македонски на Македонија на Евросонг изведувачи надвор од Македонија, со 9 албуми и безброј хитови. На Калиопи ѝ беше оставена можноста самата да си радио телевизија одлучи да го избере песна. Таа го избра нејзиниот смени моделот на избирање долгогодишен соработник Ромео Грил, на претставник за Евровизија, со кој ги направи најголемите хитови како што направија и земјите во почетокот на кариерата. Песната од регионот. МРТ, како членка "Црно и бело" е во поп рок стил и веќе на Европската радиодифузна има голем број позитивни критики. унија (ЕБУ), не мора да се надеваме дека оваа формула спроведува конкурс на повеќе за успех годинава ќе ни донесе изведувачи за претставник повисок пласман. Ни преостанува е за песна на Евровизија, туку да уживаме во ритамот на Евросонг таа може и сама да одлучи. 2012 и да стискаме палци за Калиопи.

М.И.





МАКЕДОНЦИ ЗАСЛУЖНИ ЗА ДОБИВАЊЕ НА СТАТУЕТКАТА

Х.Н. - Л.П.

„Оскар“ е официјално именувана академска награда, која ја доделува Американската академија за филмска уметност и науки како награда за совршеноста на професионалците од филмската индустрија. Формалната церемонија на која се доделуваат наградите е една од најистакнатите и најстарите наградни церемонии, која се прикажува во живо во повеќе од 100 земји во светот. Првата церемонија на академските награди била одржана на 16-ти мај 1929 година во хотелот „Рузвелт“ во Холивуд, за да се оддаде почит на исклучителните филмски достигнувања на сезоната 1927/1928 година.



На годинашната манифестација „Оскар 2012“ придонес имаа и македонски имиња, како резултат на учеството на Македонци во филмската индустрија на Холивуд. Наградата за најдобар анимиран филм ја зема филмот „Rango“ на кој работеше македонската екипа од FX3X. Во оваа категорија за престижната награда се бореа и филмовите „A Cat in Paris“, „Chico&Rita“, „Kung Fu Panda 2“ и „Puss in Boots“. Екипа од FX3X учествуваше и во креирањето на уште еден филм кој беше во конкуренција за Оскар, „Transformers: Dark of the Moon“, но статуетката во оваа категорија отиде кај „Hugo“ во режија на Мартин Скорсезе.

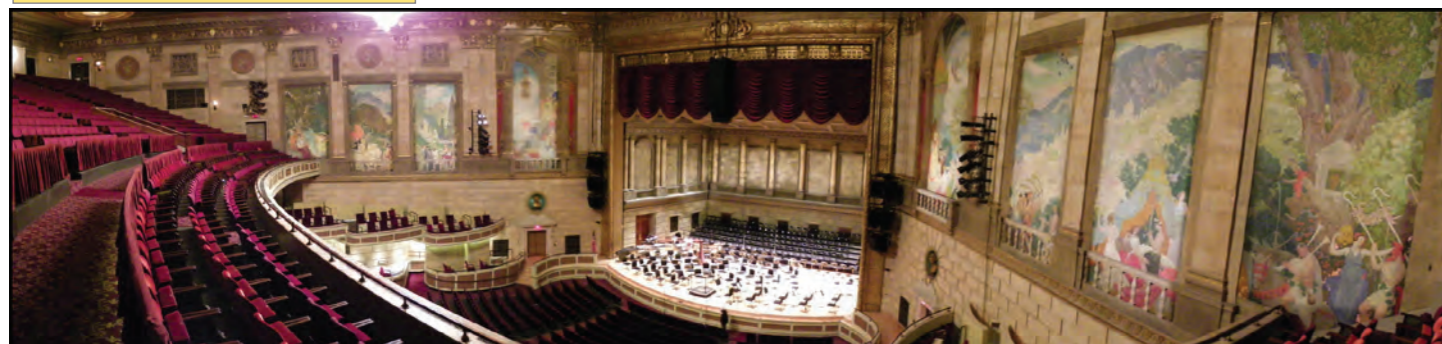


Владимир Четкар

Но, квалитетот секаде се цени, нели? Еве уште едно достигнување – повторно Македонец кој придонесе за „Оскар“ за најдобра музика. Нашиот композитор Владимир Николов, познат како Четкар, е дел од тимот кој работеше на музиката од филмот „The Artist“, кој доби „Оскар“ за најдобра музика. Николов е композитор чие творештво опфаќа широк спектар на изразни средства и жанрови, користејќи ги искуствата во класичната музика и џезот како точка на поаѓање. Веќе подолго време е „зад сцената“ во улога на аранжер во светски оркестарски проекти, но често настапува и како диригент и гитарист со реномирани солисти и ансамбли. Често е вклучен и во филмски проекти како оркестратор и музички уредник, меѓу кои и „The Artist“, „Панкот не е мртв“, „Pipo en de p-p-Parelrider“.



На годинашното 84-то по ред доделување на оскарите, за наградата најдобар филм за прв пат се натпреваруваа девет филмови, а најмногу номинации, дури единаесет, имаше филмот „Hugo“ на Мартин Скорсезе. Веднаш по него, со само една номинација помалку, беше францускиот филм „The Artist“ на Мишел Азанавиус. Статуетката за најдобра машка улога отиде во рацете на францускиот актер Жан Дежарден за улогата во филмот „The Artist“, за најдобра женска улога беше прогласена Мерил Стрип за улогата во филмот „Iron Lady“, најдобра режија освои Мишел Азанабишес за филмот „The Artist“, кој исто така се закити со „Оскар“ за најдобар филм на 2011 година.



ШТО И ДА ПРАВИШ, ДА ИМАШ ВЕРБА

Неговите клипчиња кои беа објавени на YouTube, направија вистинска револуција кај македонската публика. Насекаде се зборува за младото момче од Битола, кое на хумористичен начин ја искажа реалната слика за македонскиот живот. Фактот дека овој млад актер на своите клипчиња има гледаност над 1 000 000 кликања, само од себе кажува дека полека, но сигурно станува омилен кај македонската публика. Веќе сите ги знаеме популарните ликови како чичко Милован и младиот Леон, кои Марјан ги споменува во неговите stand-up комедии. На интернет страницата YouTube, можат да се најдат 20 клипчиња, секои со различна тема, но сите забавни и интересни на свој начин. Откако ја освои публиката за кратко време, често можеме да бидеме сведоци на неговите настапи во кафулињата и дискотеките насекаде низ државата. Исто како што со нетрпение очекуваме да се објави ново клипче на интернет, така и со нетрпение очекуваме гостување на Марјан во нашите градови. Навистина, вреди да се биде присутен на неговите stand-up комедии, да се слуша силната врева од смеата на луѓето и силните аплаузи. Исполнето кафуле, од првото до последното столче, во кое можат да се видат само насмеани и расположени лица.



* Каков бевте како дете?

- Детството ми помина на Баирот, улицата, ридот кој е во близина на населбата, мостот (на љубовта), тие се тајните локации каде што се крие моето детство. Ако се вратиме 20-тина години наназад, на улица ќе начекате дете кое игра фудбал, измислува игри (разни флипери, стратески игри...), пред сè истражувачки настроено дете. И никогаш не ги решавав работите со тепачка, ама секогаш знаев да му се одмаздам на тој што ми згрешил. Често пати правевме проблеми... некогаш бевме малку повеќе деструктивни. Гледавме филмови со Брусли, па после една недела бевме Брусли... И како што растевме, гледавме различни филмови, па „влегувавме“ во различни улоги...

* Сите ние го знаеме Марјан од неговите клипчиња на YouTube. Но, каков е Марјан приватно, во својот роден град, во друштво, со семејството?

- Едноставен и обичен, постојано во брзање и хаотичен. Кога станува збор за работа и семејство многу одговорен. Другарите велат дека е забавен, секогаш со интересни новости и со апсурдни заклучоци. Меланхолчно тажен. Кога сум во такви состојби, тогаш сум најкреативен. Многу пати сакам да бидам смачено ми е од забави. Критичен сум кон себе, кон околината, ме нервираат притисоците кои ни се наметнати и омразата која ја создаваат вештачки. Обожавам искрени луѓе и луѓе кои знаат да ме расположат. Луѓето околу мене прават да има смисла тоа што го работам. Сакам моите блиски да бидат среќни. Другото е споредно. Се плашам од тоа дека луѓето сè помалку мислат сами и дека сè сакаат да им биде сервирано.

* Кога за прв пат почнавте да се занимавате со stand up комедијата?

- Со стендап комедијата почнав да се занимавам уште од студирањето на факултетот. Од читање литература, подготовка со пишување на авторски текстови. Ми требаше време за да заставам пред публика, за да го изговорам мојот прв стендап материјал. На 21 април во Битола заедно со Никола Тодороски го направивме првото стендап комеди шоу пред околу 200 луѓе. Имавме два-три настапи, но немавме реклама и почнавме да немаме публика. Се решив да направам нешто на телевизија, за да привлечам повеќе луѓе за настапите во живо. Но, на моето прво обраќање кон телевизите добив само затворена врата!

* Кога го закаचितе првиот клип, што очекувавте од публиката?

- Па не знам, многу се двоумев дали да го прикачам првиот клип. Го снимив и го чував неколку дена, па една вечер се решив да го прикачам на интернет. За неколку дена се случи „хаос“, се појави цела една лавина од коментари и, пред сè, позитивни реакции. Така, од средината на септември до сега целосно сум посветен на stand up комедијата.

* Коє ви е најомилено клипче?

- Сите! Ги сакам на посебен начин, за секој клип имам дадено толку време и љубов што не можам да ги делам. Не ги гледам многу, повеќе ми остава впечаток начинот на кој сум ги подготвувал, а на крајот производот го оставам на сите кои чекаат пред компјутерите. Се надевам дека ќе напредувам и со други „дешафки“ што планирам да ѝ ги приредам на јавноста.

* Вие ја насмеавте цела држава. Но, што ве смее вас во животот?

- Обични работи. На пример, сериозноста на луѓето во костуми кои се појавуваат по телевизији и се прават паметни...

* Дали уште како мал сте сакале да бидете актер?

- Во мојата улица да кажеш дека сакаш да бидеш актер нема да ти биде лесно! Јас во себе имав некоја потреба која си ја криев. Во средното техничко училиште на вратата имаше натпис ДАЛИ САКАШ ДА СТАНЕШ АКТЕР? Тогаш имаше некоја работилница во МКЦ, Битола. Се пријавив и една година бев активен во мисијата. Два пати неделно скришно одев на работилница, не сакав да знаат ниту другарите, ниту моите дома. По една година - моите ме фатија! Наедно фатија и неколку единици во дневникот. Мене не ме интересираше техничкото училиште, посебно не ме интересираше математика, тоа го знаеја и дома и на училиште. Јас сакав да се занимавам со театар, а не со електроника. Почнав да одам во Битолската аматерска театарска група и тоа го правев три години. Колку повеќе претстави во аматерската група - толку повеќе единици во дневникот и опомени од дома дека повеќе нема „да се занимаваш со заболбарее“. А, во аматерската група најискрено се занимаваш со театар. Таму сите го следат својот инстинкт. Подготвувате три месеци една претстава и на крајот ја играте само два пати, не заработуваш, се дружиш, доаѓаат твои врсници, ти ја гледаат претставата, а ти се „остваруваш“ и бескрајно многу сакаш да се занимаваш со тоа!

* Многу често се слушаат коментари дека сте крал на stand up комедијата. Дали во себе верувавте дека за толку кратко време ќе станете толку омилен кај публиката?

- Не. Ова почна со цел да си направам реклама за моите настапи. Почна повеќе од забава, на крајот се рашири низ целата држава. Кога одам од еден во друг град, наоѓам луѓе кои ги користат изразите од клиповите. Многу чудно... во еден момент можеш да влијаеш врз луѓето. Уште посреќен сум што сите клипови и целиот материјал е мој авторски.

* Кои се вистинските вредности во животот, според вас? Што е најбитно да се има, за да се биде човек?

- Работите се едноставни - што и да правиш да имаш верба! На крајот од денот, кога ќе си одиш дома да имаш таму некоја личност што те чека. Инаку нема смисла, сè ќе биде залудно трчање во празно. Да бидеш искрен во ова време е најтешкото нешто! Сите нешто се затскриваат, превртливи се, сите за некаде се спремаат, трчаат по успехот, сите сакаат да бидат нешто, а на крајот останува најтешкото - да бидеш човек!



Марјан Георгиевски е роден на 22 мај 1986 година во Битола. Основното образование го завршил со петки. Татко му го советува да се запише во средното техничко училиште, бидејќи сметал дека неговиот син нема да се запише на факултет, па барем да си има занает. И додека сите во средното техничко училиште се труделе да ги совладаат електронските загатки, тој се трудел да создаде театарска група во училиштето. По завршувањето на средното училиште, Марјан се запишал на Драмски факултет во Скопје, во класата на проф. Владимир Милчин и асс. Сузана Кирациска. Дипломирал во 2009 година, со што се стекнал со диплома за дипломиран актер. Во 2008 година започнува да игра во претстави на Народниот театар Битола. Бил дел од Детскиот театарски центар во Скопје и Детскиот театар - Бабец од Битола. Има гостувано на различни театарски фестивали, а има учествувано и на фестивал во Србија.

СЛАВНИ И ГЛАДНИ?!

J.M. - A.M.

Облечени по најнова мода, постојано во дострел со најновите трендови, светските политичари не избираат каде ќе го скротат својот глад.

Обама, Путин и Меркел се само дел од политичките личности кои гладта ја заситуваат на штандовите со хамбургери, помфрити и различни вкусни нешта од светот на брзата храна. Со ова ги уриваат сите предрасуди дека тие посетуваат само отмени ресторани со врвна услуга и богато мени. Уште еднаш ни докажаа дека се обични луѓе кои уживаат во мали и скромни нешта. Па, може ли некој да одолее? "Фатени" на дело! Славни, но и видно гладни политичари!



Хилари Клинтон - Женствена и моќна и кога јаде!



Џорџ Буш - Што ли мисли?



Барак Обама: А што ако новинарите ми постават некое незгодно прашање?



Бил Клинтон - Шармантно и опуштено



Арнолд Шварценегер - Во терминаторски стил!



Никола Саркози - Празен стомак, не мисли



Доналд Трамп - Колку пари ли ќе заработам вечер?



Ангела Меркел - Германската храна е најдобра



Џорџ Буш (сениор) - Биг Мек си е Биг Мек

МОДАТА ВО СВЕТОТ ЗА ОВАА ПРОЛЕТ

E.J.

Бурните и атрактивни модни недели во големите светски метрополи ги претставија пролетните трендови на облеката. Париската, Миланската, Лондонската и Њујоршката недела на високата мода за оваа пролет завршија со брзината на светлината и со модна толпа дизајнери, критичари, уредници и стилисти. Модните ентузијастички со нетрпение очекуваа да видат што ќе се претстави на модните писти. За среќа, во рамките на овие модни недели се виде најдоброто и најекстравагантното од највидните и најреномираните дизајнери во модната индустрија во светот. Најпознатите креаторски имиња и останатите модни мајстори кои учествуваа во овие модни недели беа опишани како креатори со жед за нови идеи. Тие создадоа елегантни колекции кои го покажаа мајсторството и величественоста, со цел на светот да му го дадат потребниот гламур, понудија безвременска елегантна облека и успеаја да прикажат "шик" начин на облекување за вистинската жена, при што ја воодушевија публиката со интересни, впечатливи, модерни, елегантни, нестандартни, уникатни, разиграни, неповторливи, грациозни и полни со смелост креации кои ќе бидат во тренд оваа пролет.



На модните писти продефилираа манекенки со креации кои чинат над десетици илјади евра. Доза на елеганција се насираше во секој изглед на манекенките. Се забележуваше дека во тренд ќе бидат пастелните весели воочливи бои, елегантни костуми со кратки широки панталони, минималистички свилени фустани, крзнени кратки наметки, шалови, шапки, пердувести фустани, крзнени додатоци, цветни детали и дезени, чипка, сукњи во сите форми, чанти, долги лесни фустани, интересни мантили, јакни, сакоа, просирни сексапилни набори, чевли, чизми, сандали, свилени марамы, очила за сонце, кошули, тенки колани, фустани кои потсетуваат на туники, плетени коси... Пастелните тонови ги преплавија пистите и ги обоија рафинираните колекции кои лесно можат да ѝ се протнат под кожа на секоја жена. Нема да згрешиме ако кажеме дека овие колекции се создадени за да ги преплават црвените теписи, бидејќи сигурно ќе ги видиме низ Холивуд.



Бидејте “ИН” фење и ноќе

Низ страниците за мода во овој број на списанието ви претставуваме две прекрасни комбинации за тоа како изгледате преку ден и за вечерно излегување. Исто така, ќе ви ги посочиме и актуелни парчиња облека за оваа сезона што ќе ви помогнат да изгледате модерно и тренди кога ќе излезете во некое кафе или на факултет. За тоа што ќе биде актуелно во светот на модата оваа пролет, совет побаравме од познатите модни креаторки Емилија и Елена Давиткови.

“Оваа пролет и лето ќе бидат многу колоритни и весели. Сета онаа позитивна енергија од зимските бои ќе продолжи и во наредната сезона, но со нивните пастелни варијации, а најмногу присуство земаат бојата на ментол, праска, пудро, розе и кремјавите тонови. Кошулите повторно се ‘ин’, без разлика дали се еднобојни, карирани или цветни. Истите бои доминираат и кај аксесоарите. Големината за аксесоарите е главна карактеристика кога треба да одберете некој од нив. Пликовите кои се вечерни чанти сега се многу поголеми од минијатурните чантички кои ги носиме преку ден. Високите потпетици се со големи платформи, исто така актуелни се и гломазните аксесоари за глава, како венчиња и шноли”, објаснува Емилија Давиткова.

Емилија Давиткова



Комбинацијата за вечерното излегување

Овој изглед би можеле да го земете предвид кога се работи за вечерно излегување. Се работи за ретро кошула која е во една од актуелните бои сезонава. Заедно со здолништето има многу сладок и ретро акцент. Доколку би сакале изгледот да добие на тежина, додајте некој уникатен колан. Чантичката и обувките можат да бидат во бои од комбинацијата или некоја друга пастелна нијанса, во зависност од тоа колку сте слободни да ги мешате боите. Нека биде во корист на тоа во што најудобно се чувствувате.



Стилот и модата се две различни нешта

Комбинацијата за дневен изглед

Оваа комбинација можете да ја употребите доколку сакате брзо и ефикасно да добиете многу удобен и тренди изглед. Сакото како парче облека, долго време се користеше во класичната комбинација. Но, во последните години се појави нова современа супкултура која се нарекува Hipster, а нејзините приврзаници направија голем дел од парчињата на класичната облека да се носат во секојдневни “кежуал” варијанти. Нешто слично како што во шеесеттите години. Доволно е да облечете тесни панталони или фармерки, интересна шарена или еднобојна маица, која ќе ја надополните со долга марама, неколку пати замотана околу вратот. Веднаш на сакото му давате младешки изглед. Вака облечени можете да одите на факултет затоа што изгледот е доволно пристоен, но и доволно тренди за да продолжите подоцна со колегите во некое кафе.



ШАНСА ЗА ОСТВАРУВАЊЕ НА ОЛИМПИСКИОТ СОН

Со нов селектор и во борба со старите противници до првите четири позиции.



Македонската ватерполо репрезентација ќе игра во квалификациите за Олимпијадата во Лондон. Од први до осми април ќе се одржи квалификацискиот турнир во Едмонтон, Канада, каде што нашата репрезентација своето место за учество на Олимпијадата ќе го бара во натпреварите со старите противници од Европското првенство во Ајндховен, Холандија. Игреме во групата "А" заедно со репрезентациите на Црна Гора, Германија, Романија, Грција и Холандија. Ова е добра можност за нашата репрезентација, а секако и мотив повеќе за новиот селектор Драган Стругар, особено што по освоено тоа единственото место ги загубивме сите надежи за квалификации, но сепак, за наша среќа, две репрезентации го откажа своето учество и на нивно место се најдоа нашата и холандската репрезентација. Среќата овојпат им се насмева на нашите репрезентативци, имаат можност за остварување на олимпискиот сон.

Инаку, нашата репрезентација на Европското првенство кое од 16-ти до 29-ти јануари се одржуваше во Ајндховен, Холандија, исто така се натпреваруваше во групата "А" заедно со репрезентациите на Турција, Грција, Италија, Унгарија и домаќинот Холандија. Во фазата по групи остваривме една победа и четири порази. После тоа загубивме и од Романија и на крај првенството го завршивме како што и го почнавме, со победа против репрезентацијата на Турција. Иако не се покажавме во најдобро светло, сепак она што беше наша цел го остваривме - одиме на квалификации за Олимпијада.

А. Г.

ШТИП - ГРАД ВО КОЈ СЕ РОДИ СПОРТСКОТО КАЧУВАЊЕ

Марија Димитрова

Спортското качување е еден од спортовите со најголем развој и експанзија во последните десетина години, како на светско така и на домашно ниво. За оние кои сè уште не слушнале за овој спорт, спортското качување претставува качување по однапред подготвени насоки на природна или на вештачка карпа, при што се следат одредени правила. Има натпреварувачки карактер, а во рамки на натпреварите се издвојуваат дисциплините тежинско, брзинско и болдеринг качување. До неодамна, спортското качување беше само дел од повеќето планинарски спортови, но поради големиот развој и сè поголемиот квалитет на натпревари неопходно беше формирање на Интернационална федерација каде што членува и Македонската спортско качувачка федерација.

Спортското качување во Македонија своите почетоци ги формира во Штип уште во 1985 година, кога група алпинисти посетуваат натпревар во Сплит и подоцна ќе ја пренесат идејата за вакви клубови во државата. Следува период на проучување на техниките и начинот на дејствување на овој спорт, а десетина години потоа започнува Македонската лига на натпревари во качување. Меѓутоа, одреден период планинарењето и алпинизмот во Штип затајуваат, сè до 2003 кога група млади членови на Друштвото на планинарски спортови "Лисец" од Штип ја прават првата вештачка карпа во салата на основното училиште "Тошо Арсов". Започнуваат интензивни тренинзи, запознавање со правилните техники и функционирање на модерната опрема за безбедност, настапи на првите натпревари, па сè до првите успеси и медали. Големите заложби и ентузијазмот на спортските качувачи од Штип ги носат на светските и европските првенства, а исто така се успешни и во државната лига. Поради измените на Законот за спорт, кога беше потребно сите спортски клубови да се пререгираат, во 2010 годинина клубот за спортско качување "Лисец" беше преименуван во "Астибо". Денес, "Астибо" гордо го негува епитетот на градот Штип како град од каде што потекнува овој спорт во нашата земја, а слободно може да се пофали и со врвните резултати на своите натпреварувачи. Витрината на клубот ја красат многу медали и пехари од државни и балкански првенства, па сè до меѓународни натпревари. Од неодамна почна со работа и болдер вежбалната каде што новите млади членови тренираат и се подготвуваат за натпреварите што

Интересот за овој спорт е сè поголем, па затоа спортското качување е веќе на листата на спортови кои треба да бидат дел од Олимписките игри во иднина. Во меѓувреме "Астибо" и понатаму продолжува со тренинзи и работа, со цел достигнување врвни светски успеси на своите млади членови.



Индекс 6 Битови за Живот Свеж Воздух

Рок Инфузија Басми и Тапани Ретроактивно

Утринска Програма Регенератор Култ Фу

Доз Индекс Амфитеатар Јет од 4 до 5

Студио Автоматива Толку Добри Вибрации



Пушти гласно на 91,0 MHz...

<http://ugdfm.ugd.edu.mk/>



www.ugd.edu.mk

УНИВЕРЗИТЕТ "ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ" - ШТИП

